

Den Europæiske Unions Tidende

C 80

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

12. marts 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2011/C 80/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 72 af 5.3.2011

1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2011/C 80/02

Sag C-382/08: Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. januar 2011 — Michael Neukirchinger mod Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — Østrig) (Luftfart — bevilling til at gennemføre erhvervs-mæssige ballonfarter — artikel 12 EF — betingelse om bopæl eller hjemsted — administrative sanktioner)

2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2011/C 80/03	Sag C-90/09 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. januar 2011 — General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — aftaler — sektor for gummikemikalier — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — koncern — et moderselskabs solidariske ansvar for overtrædelser af konkurrencereglerne, begået af dets datterselskaber — moderselskab) 2	2
2011/C 80/04	Sag C-155/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Hellsenske Republik (Traktatbrud — artikel 12 EF, 18 EF, 39 EF og 43 EF — artikel 4, 28 og 31 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — skattelovgivning — betingelser for fritagelse af ejerskifteafgift ved første køb af fast ejendom — fritagelse forbeholdt personer, der har fast bopæl på statens område, og græske statsborgere, der på købstidspunktet ikke er bosat dér) 3	3
2011/C 80/05	Sag C-168/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. januar 2011 — Flos SpA mod Semeraro Casa e Famiglia SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Milano — Italien) (Industriel og kommerciel ejendomsret — direktiv 98/71/EF — retlig beskyttelse af mønstre — artikel 17 — betingelse om kumulering af mønsterbeskyttelsen med den ophavsretlige beskyttelse — national lovgivning, der i en vis periode udelukker eller gør det umuligt at påberåbe sig den ophavsretlige beskyttelse af mønstre, som er blevet offentligt tilgængelige før lovens ikrafttrædelse — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning) 4	4
2011/C 80/06	Sag C-463/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. januar 2011 — CLECE, S.A. mod María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha — Spanien) (Socialpolitik — direktiv 2001/23/EF — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — begrebet »overførsel« — rengøringsvirksomhed — aktivitet varetaget direkte af en kommune ved rekruttering af nyt personale) 4	4
2011/C 80/07	Sag C-489/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. januar 2011 — Vandoorne NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Beroep te Gent — Belgien) (Sjette momsdirektiv — artikel 11, punkt C, stk. 1, og artikel 27, stk. 1 og 5 — beskatningsgrundlag — forenkende foranstaltninger — forarbejdet tobak — banderoler — enkeltstående opkrævning af moms ved kilden — mellemleverandør — helt eller delvist manglende betaling af prisen — nægtelse af momsrefusion) 5	5
2011/C 80/08	Sag C-490/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — manglende godtgørelse af udgifter til analyser og undersøgelser udført i andre medlemsstater end Storhertugdømmet Luxembourg — nationale retsfor skrifter, hvorefter de ikke dækkes i form af en godtgørelse af de udgifter, der er afholdt til sådanne analyser og undersøgelser — nationale retsfor skrifter, hvorefter afholdelse af udgifter til sundhedsydelser er betinget af, at betingelserne i disse forskrifter er opfyldt) 5	5
2011/C 80/09	Sag C-92/10 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. januar 2011 — Media-Saturn-Holding GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — varemærke, som udelukkende består af et reklameslogan og bestanddele, der isoleret betraget mangler det fornødne særpræg — figurmærket »BEST BUY«) 6	6

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 80/10	Sag C-559/08 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 16. september 2010 — Deepak Rajani (Dear!Net Online) mod Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) og Artoz-Papier AG (Appel — EF-varemærker — ordmærket ATOZ — indsigelse rejst af indehaveren af det internationale ordmærke ARTOZ — afslag på registrering)	6
2011/C 80/11	Sag C-342/09 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 27. oktober 2010 — Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA mod Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, med hjemsted i Gallecs (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5 — figurmærket Gallecs — indsigelse rejst af indehaveren af de nationale figurmærker GALLO, GALLO AZEITE NOVO og Azeite Novo samt EF-figurmærket GALLO — indsigelsen forkastet — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	7
2011/C 80/12	Sag C-459/09 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 16. september 2010 — Dominio de la Vega, SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Ambrosio Velasco SA (Appel — EF-varemærke — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ansøgning om EF-figurmærket DOMINIO DE LA VEGA — det ældre EF-figurmærke PALACIO DE LA VEGA — risiko for forveksling på en del af den Europæiske Unions område — vurdering af ligheden mellem varemærkerne — den dominerende bestanddel)	7
2011/C 80/13	Sag C-487/09: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. oktober 2010 — Inmogolf SA mod Dirección General de Tributos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad Autónoma de Murcia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 69/335/EØF — indirekte skatter — kapitaltilførsel — overdragelse af værdipapirer — selskabskapital overvejende som fast ejendom)	8
2011/C 80/14	Sag C-532/09 P: Domstolens kendelse af 4. oktober 2010 — Vladimir Ivanov mod Europa-Kommissionen (Appel — søgsmål om erstatning uden for kontraktforhold — fortabelse af en mulighed for ansættelse — forbehold om procedurefordrejning — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	8
2011/C 80/15	Forenede sager C-74/10 P og C-75/10 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 29. september 2010 — European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 19 i statuten for Domstolen — en part repræsenteret af en advokat, der ikke er tredjemand — åbenbart afvisningsgrundlag)	9
2011/C 80/16	Sag C-84/10 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 22. oktober 2010 — Longevity Health Products, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) og Merck KGaA (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ordmærket »Kids Vits« — indsigelse fra indehaveren af EF-ordmærket VITS4KIDS — opmærksomhedsniveauet i den relevante kundekreds — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — ret til kontradiktion)	9
2011/C 80/17	Sag C-290/10 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 9. september 2010 — Franssons Verkstäder AB mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Lindner Recyclingtech GmbH (Appel — søgsmål ved Retten med påstand om annullation af en afgørelse truffet af Tredje Appellkammer ved Harmoniseringskontoret — forordning (EF) nr. 6/2002 — søgsmålsfrist — afvisning på grund af for sen iværksættelse — appel åbenbart ugrundet)	9

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 80/18	Sag C-513/10 P: Appel iværksat den 14. oktober 2010 af Dimitris Platis til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 30. september 2010 i sag T-311/10, Dimitris Platis mod Rådet og Grækenland	10
2011/C 80/19	Sag C-587/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15. december 2010 — Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR) mod Finanzamt Plauen, den anden part i sagen: Bundesministerium der Finanzen	10
2011/C 80/20	Sag C-594/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 17. december 2010 — Van Laarhoven Belastingadvies mod Staatssecretaris van Financiën	10
2011/C 80/21	Sag C-600/10: Sag anlagt den 16. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	11
2011/C 80/22	Sag C-603/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upravno sodišče Republike Slovenije (Republikken Slovenien) den 21. december 2010 — Pelati doo mod Republikken Slovenien	12
2011/C 80/23	Sag C-613/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Italien) den 30. december 2010 — Danilo Debiasi mod Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma	12
2011/C 80/24	Sag C-622/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Namur (Belgien) den 22. december 2010 — Rémi Paquot mod État belge — SPF Finances	12
2011/C 80/25	Sag C-623/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Namur (Belgien) den 22. december 2010 — Adrien Daxhelet mod État belge — SPF Finances	13
2011/C 80/26	Sag C-7/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Palermo (Italien) den 5. januar 2011 — straffesag mod Fabio Caronna	14
2011/C 80/27	Sag C-12/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Dublin Metropolitan District Court (Ireland) den 10. januar 2011 — Denise McDonagh mod Ryanair Ltd	14
2011/C 80/28	Sag C-14/11 P: Appel iværksat den 11. januar 2011 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 27. oktober 2010 i sag T-24/05, Alliance One International, Inc. (tidligere Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc. og Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd mod Europa-Kommissionen	15
2011/C 80/29	Sag C-20/11: Sag anlagt den 13. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen ...	15
2011/C 80/30	Sag C-22/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 17. januar 2011 — Finnair Oyj mod Timy Lassooy	15
2011/C 80/31	Sag C-37/11: Sag anlagt den 25. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 80/32	Sag C-455/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	17
2011/C 80/33	Sag C-525/09: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 28. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	17
Retten		
2011/C 80/34	Sag T-437/09: Rettens dom af 2. februar 2011 — Oyster Cosmetics mod KHIM — Kadabell (Oyster cosmetics) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-figurmærket Oyster cosmetics — ældre EF-figurmærke Kadus oystra AUTO STOP PROTECTION — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	18
2011/C 80/35	Sag T-54/07: Rettens kendelse af 21. januar 2011 — Vtesse Networks mod Kommissionen (Annulatio­nssøgsmål — statsstøtte — telekommunikation — ejendomsskat af udenlandsk fast ejendom i Det Forenede Kongerige — beslutning, hvorved det fastslås, at den omhandlede foranstaltning ikke udgør støtte — ingen individuel tildeling — afvisning)	18
2011/C 80/36	Sag T-586/10: Sag anlagt den 22. december 2010 — Aktieselskabet af 21. november 2001 mod KHIM — Parfums Givenchy (only givenchy)	19
2011/C 80/37	Sag T-592/10: Sag anlagt den 27. december 2010 — El Corte Inglés mod KHIM — Technisynthese (BTS)	19
2011/C 80/38	Sag T-593/10: Sag anlagt den 29. december 2010 — El Corte Inglés mod KHIM — Ruan (B)	20
2011/C 80/39	Sag T-596/10: Sag anlagt den 28. december 2010 — Almunia Textil mod KHIM — FIBA Europe (EuroBasket)	20
2011/C 80/40	Sag T-597/10: Sag anlagt den 27. december 2010 — Bides mod KHIM — Manasul International (BIESUL)	21
2011/C 80/41	Sag T-598/10: Sag anlagt den 27. december 2010 — Bides mod KHIM — Manasul International (LINEASUL)	21
2011/C 80/42	Sag T-14/11: Sag anlagt den 11. januar 2011 — Timab Industries og CFPR mod Kommissionen ...	22
2011/C 80/43	Sag T-23/11: Sag anlagt den 17. januar 2011 — El Corte Inglés mod KHIM — BA&SH (ba&sh) ...	22
2011/C 80/44	Sag T-24/11: Sag anlagt den 19. januar 2011 — Bank Refah Kargaran mod Rådet	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 80/45	Sag T-25/11: Sag anlagt den 17. januar 2011 — Germans Boada mod KHIM (Formen på en skæremaskine til skæring af keramik)	23
2011/C 80/46	Sag T-29/11: Sag anlagt den 14. januar 2011 — Technische Universität Dresden mod Kommissionen	23
2011/C 80/47	Sag T-33/11: Sag anlagt den 24. januar 2011 — Peeters Landbouwmachines mod KHIM — Fors MW (BIGAB)	24
2011/C 80/48	Sag T-34/11: Sag anlagt den 24. januar 2011 — Canon Europa mod Kommissionen	24
2011/C 80/49	Sag T-35/11: Sag anlagt den 24. januar 2011 — Kyocera Mita Europe mod Kommissionen	25
2011/C 80/50	Sag T-36/11: Sag anlagt den 24. januar 2011 — Japan Airlines mod Kommissionen	25
2011/C 80/51	Sag T-39/11: Sag anlagt den 24. januar 2011 — Cargolux Airlines mod Kommissionen	26
2011/C 80/52	Sag T-40/11: Sag anlagt den 24. januar 2011 — Lan Airlines og Lan Cargo mod Kommissionen ...	27
2011/C 80/53	Sag T-42/11: Sag anlagt den 19. januar 2011 — Universal mod Kommissionen	28
2011/C 80/54	Sag T-44/11: Sag anlagt den 17. januar 2011 — Italien mod Kommissionen	29
2011/C 80/55	Sag T-45/11: Sag anlagt den 21. januar 2011 — Italien mod Kommissionen	30
2011/C 80/56	Sag T-46/11: Sag anlagt den 24. januar 2011 — Deutsche Lufthansa m.fl. mod Kommissionen	31
2011/C 80/57	Sag T-48/11: Sag anlagt den 24. januar 2011 — British Airways mod Kommissionen	32
2011/C 80/58	Sag T-54/11: Sag anlagt den 27. januar 2011 — Kongeriget Spanien mod Kommissionen	33
2011/C 80/59	Sag T-57/11: Sag anlagt den 27. januar 2011 — Castelnou Energía mod Kommissionen	33
2011/C 80/60	Sag T-399/07: Rettens kendelse af 25. januar 2011 — Basell Polyolefine mod Kommissionen	34

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2011/C 80/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 72 af 5.3.2011

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 63 af 26.2.2011

EUT C 55 af 19.2.2011

EUT C 46 af 12.2.2011

EUT C 38 af 5.2.2011

EUT C 30 af 29.1.2011

EUT C 13 af 15.1.2011

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. januar 2011 — Michael Neukirchinger mod Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — Østrig)

(Sag C-382/08) ⁽¹⁾

(Luftfart — bevilling til at gennemføre erhvervsmæssige ballonfarter — artikel 12 EF — betingelse om bopæl eller hjemsted — administrative sanktioner)

(2011/C 80/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Michael Neukirchinger

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — fortolkning af artikel 49 EF ff — national lovgivning, der under trussel om straf indeholder et forbud mod at gennemføre erhvervsmæssige ballonfarter uden en national bevilling, hvis udstedelse er betinget af hjemsted eller bopæl i indlandet

Konklusion

Artikel 12 EF er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der — under pålæggelse af administrative sanktioner, såfremt denne lovgivning ikke overholdes — for gennemførelse af ballonfarter i denne medlemsstat stilles krav om

— at en person, der er bosat eller etableret i en anden medlemsstat, og som i denne anden medlemsstat har bevilling til at gennemføre erhvervsmæssig ballonfart, enten etablerer bopæl eller hjemsted i den første medlemsstat, og

— at denne person skal opnå en ny bevilling, uden at der derved tages behørigt hensyn til den omstændighed, at udstedelsesbetingelserne indholdsmæssigt er de samme som for den bevilling, der allerede er meddelt vedkommende i den anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 285 af 8.11.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. januar 2011 — General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-90/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — aftaler — sektor for gummikemikalier — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — koncern — et moderselskabs solidariske ansvar for overtrædelser af konkurrencereglerne, begået af dets datterselskaber — moderselskab)

(2011/C 80/03)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA (ved advokaterne J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate og J. Jiménez-Laiglesia Oñate)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og E. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 18. december 2008, i sag T-85/06, General Química m.fl. mod Kommissionen, hvorved Retten afviste påstanden om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2006/902/EF af 21. december 2005 om en procedure efter artikel 81 [EF]

og artikel 53 i EØS-aftalen vedrørende Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Company Inc. (tidligere Uniroyal Chemical Company Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corporation (tidligere Crompton Corporation), General Química SA, Repsol Química SA og Repsol YPF SA (Sag COMP/F/C.38.443 — Rubber Chemicals) (EUT L 353, s. 50), og subsidiært en nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgerne.

Konklusion

1) Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 18. december 2008, General Química m.fl. mod Kommissionen (sag T-85/06), ophæves, for så vidt som den ikke tager den af General Química SA, Repsol Química SA og Repsol YPF SA nedlagte påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2006/902/EF af 21. december 2005 om en procedure efter artikel 81 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 53 i EØS-aftalen vedrørende Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Company Inc. (tidligere Uniroyal Chemical Company Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corporation (tidligere Crompton Corporation), General Química, SA, Repsol Química, SA og Repsol YPF, SA (sag COMP/F/C.38.443 — Gummikemikalier) til følge, i det omfang Retten, på den ene side, ikke har angivet grundene til støtte for dens konklusioner om, at meddelelsen fra Repsol Química SA til General Química SA om at ophøre med enhver adfærd, der kunne udgøre en overtrædelse af konkurrencereglerne, i sig selv udgjorde tilstrækkeligt bevis for, at Repsol Química SA udøvede en afgørende indflydelse på General Química SA's politik, ikke kun på markedet, men også hvad angik den ulovlige adfærd, der er genstand for beslutning 2006/902, og i det omfang Retten, på den anden side, faktisk undlod at gennemføre en konkret undersøgelse af det materiale, som var fremlagt af General Química SA, Repsol Química SA og Repsol YPF, med henblik på at bevise General Química SA's uafhængighed med hensyn til at bestemme og gennemføre sin kommercielle politik.

2) I øvrigt forkastes appellen.

3) Den af General Química SA, Repsol Química SA og Repsol YPF SA for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans nedlagte annullationspåstand tages ikke til følge.

4) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med appellsagen, og General Química SA, Repsol Química SA og Repsol YPF SA bærer de samlede omkostninger i første instans.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-155/09) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 12 EF, 18 EF, 39 EF og 43 EF — artikel 4, 28 og 31 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — skattelovgivning — betingelser for fritagelse for ejerskifteafgift ved første køb af fast ejendom — fritagelse forbeholdt personer, der har fast bopæl på statens område, og græske statsborgere, der på købstidspunktet ikke er bosat dér)

(2011/C 80/04)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved P. Mylonopoulos og V. Karra, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — tilsidesættelse af artikel 18, 39 og 43 EF — fritagelse for ejerskifteafgift ved køb af en fast bopæl — fritagelse, der kun gælder for personer, som allerede er bosat i landet samt for græske statsborgere, som på købstidspunktet ikke er bosat dér

Konklusion

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12 EF, 18 EF, 39 EF og 43 EF samt artikel 4, 28 og 31 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, idet den:

— i henhold til artikel 1, stk. 1 og stk. 3, første afsnit, i lov 1078/1980 kun indrømmer fritagelse for ejerskifteafgift på fast ejendom for personer med fast bopæl på statens område, mens personer uden fast bopæl i landet, som har til hensigt at bosætte sig dér fremover, ikke indrømmes en fritagelse for denne afgift, og

— på visse betingelser kun fritager græske statsborgere eller personer af græsk oprindelse for samme afgift ved førstegangskøb af bolig på statens område.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 18.4.2009.

⁽¹⁾ EUT C 167 af 18.7.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. januar 2011 — Flos SpA mod Semeraro Casa e Famiglia SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Milano — Italien)

(Sag C-168/09) ⁽¹⁾

(Industriel og kommerciel ejendomsret — direktiv 98/71/EF — retlig beskyttelse af mønstre — artikel 17 — betingelse om kumulering af mønsterbeskyttelsen med den ophavsretlige beskyttelse — national lovgivning, der i en vis periode udelukker eller gør det umuligt at påberåbe sig den ophavsretlige beskyttelse af mønstre, som er blevet offentligt tilgængelige før lovens ikrafttrædelse — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning)

(2011/C 80/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Flos SpA

Sagsøgt: Semeraro Casa e Famiglia SpA

Procesdeltager: Assoluce — Associazione nazionale delle Imprese degli Apparecchi di Illuminazione

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Milano — fortolkning af artikel 17 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre — national lovgivning, der har gennemført direktivet ved at indføre ophavsretlig beskyttelse for mønstre — en medlemsstats mulighed for at udvide betingelserne for at tildele nævnte beskyttelse

Konklusion

- 1) Artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter den ophavsretlige beskyttelse ikke gælder for mønstre, der er registreret i eller med virkning for en medlemsstat, og som er blevet offentligt tilgængelige inden datoen for ikrafttrædelse af denne lovgivning, selv om de opfylder samtlige betingelser for at blive omfattet af denne beskyttelse.
- 2) Artikel 17 i direktiv 98/71 skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, som enten i en længere

periode på ti år eller fuldstændigt udelukker, at der kan opnås beskyttelse af ophavsretten til mønstre, der, selv om de opfylder samtlige betingelser for beskyttelsen, betragtes som offentligt tilgængelige inden datoen for ikrafttrædelse af denne lovgivning i forhold til alle tredjemænd, der har fremstillet og solgt produkter efter de pågældende mønstre, uanset hvornår disse handlinger er blevet foretaget.

⁽¹⁾ EUT C 167 af 18.7.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. januar 2011 — CLECE, S.A. mod María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha — Spanien)

(Sag C-463/09) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — direktiv 2001/23/EF — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — begrebet »overførsel« — rengøringsvirksomhed — aktivitet varetaget direkte af en kommune ved rekruttering af nyt personale)

(2011/C 80/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CLECE, S.A.

Sagsøgt: María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha — fortolkning af artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16) — anvendelsesområde — en kommunes overtagelse som offentligretlig myndighed af rengøringen af en offentlig bygning

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på en situation, hvor en kommune, der havde overdraget rengøringen af sine lokaler til en privat virksomhed, beslutter at opsiges kontrakten med denne virksomhed og selv udføre rengøringen af disse lokaler, idet den med henblik herpå ansætter nyt personale.

(¹) EUT C 63 af 13.3.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. januar 2011 — Vandoorne NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Beroep te Gent — Belgien)

(Sag C-489/09) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 11, punkt C, stk. 1, og artikel 27, stk. 1 og 5 — beskatningsgrundlag — forenkende foranstaltninger — forarbejdet tobak — banderoler — enkeltstående opkrævning af moms ved kilden — mellemleverandør — helt eller delvist manglende betaling af prisen — nægtelse af momsrefusion)

(2011/C 80/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Beroep te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vandoorne NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Beroep te Gent — fortolkning af artikel 11, punkt C, stk. 1, og artikel 27 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — forenkende foranstaltninger — national lovgivning der for importerede tobaksvarer, som er erhvervet eller fremstillet på det nationale område, foreskriver opkrævning af moms ved kilden, idet den udelukker en nedsættelse af beskatningsgrundlaget for afgiftspligtige, der har elagt afgift af disse produkter

Konklusion

Artikel 11, punkt C, stk. 1, og artikel 27, stk. 1 og 5, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2004/7/EF af 20. januar 2004, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som for at forenkle opkrævningen af merværdiafgift og bekæmpe svig eller unddragelse vedrørende forarbejdet tobak — idet den foreskriver, at denne afgift skal opkræves ved banderolering, på én gang og ved kilden af producenten eller importøren af disse produkter — udelukker de mellemleverandører, der indtræder senere i kæden af successive leveringer, fra retten til at få momsen refunderet i tilfælde af erhververens manglende betaling for disse produkter.

(¹) EUT C 37 af 13.2.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-490/09) (¹)

(Traktatbrud — artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — manglende godtgørelse af udgifter til analyser og undersøgelser udført i andre medlemsstater end Storhertugdømmet Luxembourg — nationale retsfor skrifter, hvorefter de ikke dækkes i form af en godtgørelse af de udgifter, der er afholdt til sådanne analyser og undersøgelser — nationale retsfor skrifter, hvorefter afholdelse af udgifter til sundhedsydelser er betinget af, at betingelserne i disse for skrifter er opfyldt)

(2011/C 80/08)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Rozet og E. Traversa, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget, og avocat A. Rodesch)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 49 EF (artikel 56 TEUF) — begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser — nationale bestemmelser, der udelukker godtgørelse af analyser og undersøgelser fra biomedicinske laboratorier, der er udført i andre medlemsstater — udgifterne til sådanne analyser og undersøgelser afholdelse alene, når de er udført på et analyselaboratorium, der opfylder alle de i den nationale lovgivning fastsatte betingelser

Konklusion

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF, idet det ikke i sin sociale sikringslovgivning har fastsat en mulighed for afholdelse af udgifter til laboratorieanalyser og undersøgelser som omhandlet i artikel 24 i den luxembourgske lov om social sikring i den affattelse heraf, der finder anvendelse i tvisten, der er udført i en anden medlemsstat, i form af en refusion af de udgifter, der forskudsvist er blevet afholdt til disse analyser og undersøgelser, men udelukkende har fastsat en ordning, hvorefter sygekasserne direkte afholder udgifterne.
- 2) I øvrigt frifindes Storhertugdømmet Luxembourg.
- 3) Europa-Kommissionen og Storhertugdømmet Luxembourg bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 13.2.2010.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. januar 2011 — Media-Saturn-Holding GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-92/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — varemærke, som udelukkende består af et reklameslogan og bestanddele, der isoleret betragtet mangler det fornødne særpræg — figurmærket »BEST BUY«)

(2011/C 80/09)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Media-Saturn-Holding GmbH (ved Rechtsanwalt E. Warnke)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 15. december 2009 i sag T-476/08, Media-Saturn mod KHIM (BEST BUY), hvorved Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i annullations-søgsmålet indledt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. august 2008 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret vedrørende afvisning af klagen over undersøgerens afgørelse, hvorved denne afslog at registrere figurmærket »BEST BUY« som EF-varemærke for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 2, 5-12, 14-17, 20-22, 27, 28, 35, 37, 38 og 40-42 — fornødent

særpræg ved et varemærke, som udelukkende består af et reklameslogan og bestanddele, der isoleret betragtet mangler det fornødne særpræg

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Media-Saturn-Holding GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 113 af 1.5.2010.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 16. september 2010 — Deepak Rajani (Dear!Net Online) mod Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) og Artoz-Papier AG

(Sag C-559/08 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — ordmærket ATOZ — indsigelse rejst af indehaveren af det internationale ordmærke ARTOZ — afslag på registrering)

(2011/C 80/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Deepak Rajani (ved Rechtsanwalt A. Kockläuner)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) og Artoz-Papier AG

Sagens genstand

Appel af dom afsagt den 26. november 2008 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling), Rajani mod KHIM — Artoz-Papier (ATOZ) (sag T-100/06), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en sag anlagt af ansøgeren af ordmærket ATOZ for tjenesteydelser i klasse 35 og 41 med påstand om annullation af afgørelse R 1126/2004-2 truffet den 11. januar 2006 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), der afviste klagen over afgørelsen truffet af Indsigelsesafdelingen, som afviste at registrere det pågældende varemærke i forbindelse med en indsigelse rejst af indehaveren af de internationale ordmærker »ARTOZ« for tjenesteydelser i klasse 35 og 41

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Deepak Rajani betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 4.4.2009.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 27. oktober 2010 — Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, med hjemsted i Gallecs

(Sag C-342/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5 — figurmærket Gallecs — indsigelse rejst af indehaveren af de nationale figurmærker GALLO, GALLO AZEITE NOVO og Azeite Novo samt EF-figurmærket GALLO — indsigelsen forkastet — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2011/C 80/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA (ved advogado B. Braga da Cruz)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, med hjemsted i Gallecs

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 11. juni 2009 i sag T-151/08, Victor Guedes-Indústria e Comércio mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmaal indledt af indehaveren af de nationale figurmærker »GALLO«, »GALLO AZEITE NOVO«, »GALLO AZEITE« og EF-figurmærket »GALLO« for varer og tjenesteydelser i klasse 29 og 31 til prøvelse af afgørelse truffet den 16. januar 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 986/2007-2) vedrørende afslag på en klage over indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne forkastede en indsigelse rejst af appellanten mod ansøgningen om registrering af figurmærket »Gallecs« for varer i klasse 29, 31 og 35 — tilsidesættelse af i artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 16. september 2010 — Dominio de la Vega, SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Ambrosio Velasco SA

(Sag C-459/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærke — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ansøgning om EF-figurmærket DOMINIO DE LA VEGA — det ældre EF-figurmærke PALACIO DE LA VEGA — risiko for forveksling på en del af den Europæiske Unions område — vurdering af ligheden mellem varemærkerne — den dominerende bestanddel)

(2011/C 80/12)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Dominio de la Vega, SL (ved abogados E. Caballero Oliver og A. Sanz-Bermell y Martínez)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget) og Ambrosio Velasco SA (ved abogado E. Armijo Chávarri)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 16. september 2009 i sag T-458/07, Dominio de la Vega mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en sag til prøvelse af afgørelse truffet den 3. oktober 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1431/2006-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Ambrosio Velasco, SA og Dominio de la Vega, SL

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Dominio de la Vega, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 30.1.2010.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. oktober 2010 — Inmogolf SA mod Dirección General de Tributos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad Autónoma de Murcia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-487/09) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 69/335/EØF — indirekte skatter — kapitaltilførsel — overdragelse af værdipapirer — selskabskapital overvejende som fast ejendom)

(2011/C 80/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Inmogolf SA

Sagsøgte: Dirección General de Tributos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad Autónoma de Murcia

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — fortolkning af artikel 11, litra a), og artikel 12, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT L 249, s. 25) — forbud mod beskatning af udfærdigelse, udstedelse, optagelse til børsnotering, tilførsel til markedet eller handel med aktier, andelsbeviser eller andre værdipapirer af lignende art — undtagelse — børsomsætningsafgift — national beskatning, som rammer overdragelse af andele i et selskab, hvor mindst 50 % af aktiverne udgøres af fast ejendom, og hvor overdragelsen indebærer, at køberen af andelen opnår kontrol med selskabet

Konklusion

Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, og nærmere bestemt artikel 11, litra a), og artikel 12, stk. 1, litra a), heri, er ikke til hinder for en medlemsstats lovgivning som den, der er fastsat i artikel 108, stk. 2, i lov nr. 24/1988 af 28. juli 1988 om værdipapirhandel, som ændret ved lov nr. 18/91 af 6. juni 1991, der — med henblik på at forhindre afgiftsunddragelse i forbindelse med overdragelse af faste ejendomme ved hjælp af selskabskonstellationer — pålægger overdragelser af værdipapirer afgift på overdragelse af formuegoder, forudsat at disse overdragelser repræsenterer selskabsandele i selskaber, hvor mindst 50 % af aktiverne udgøres af fast ejendom, og at køberen som følge af denne overdragelse opnår en retsstilling, der gør det muligt for vedkommende at udøve kontrol med

enheden, også selv om der for det første ikke foreligger forsøg på afgiftsunddragelse, og hvor disse selskaber for det andet reelt driver virksomhed, og de faste ejendomme ikke kan adskilles fra den økonomiske virksomhed, der udøves af disse selskaber.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 13.3.2010.

Domstolens kendelse af 4. oktober 2010 — Vladimir Ivanov mod Europa-Kommissionen

(Sag C-532/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — søgsmål om erstatning uden for kontraktforhold — fortabelse af en mulighed for ansættelse — forbehold om procedurefordrejning — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2011/C 80/14)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Vladimir Ivanov (ved avocat F. Rollinger)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og B. Eggers, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 30. september 2009 i sag T-166/08, Ivanov mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i det søgsmål, som sagsøgeren havde anlagt med henblik på at opnå erstatning for den skade, som han angiveligt havde lidt som følge af Kommissionens afslag på at ansætte ham som lokalt ansat til varetagelse af administrative og tekniske opgaver ved Kommissionens delegation i Sofia — den selvstændige karakter af søgsmålet om erstatning uden for kontraktforhold i forhold til annulationssøgsmålet — forbehold om procedurefordrejning — Rettens mulighed for at anvende denne regel ex officio

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Vladimir Ivanov betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 27.2.2010.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 29. september 2010 — European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) mod Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-74/10 P og C-75/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 19 i statuten for Domstolen — en part repræsenteret af en advokat, der ikke er tredjemand — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2011/C 80/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (ved Rechtsanwalt J. Kuhbier)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved B. Martenczuk og N. Khan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 19. november 2009 i sag T-94/07, EREF mod Kommissionen, hvorved Retten afviste et søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4963 endelig af 24. oktober 2006, hvorved det fastslås, at nogle finansieringskilder, som er anvendt af selskabet TVO til opførelse af en atomreaktor i Finland (projektet »Olkiluoto 3«), ikke udgør statsstøtte — bistand fra en advokat, der ikke er tredjemand.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) European Renewable Energies Federation ASBL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 113 af 1.5.2010.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 22. oktober 2010 — Longevity Health Products, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) og Merck KGaA

(Sag C-84/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ordmærket »Kids Vits« — indsigelse fra indehaveren af EF-ordmærket VITS4KIDS — opmærksomhedsniveauet i den relevante kundekreds — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — ret til kontradiktion)

(2011/C 80/16)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Longevity Health Products, Inc. (ved Rechtsanwalt J. E. Korab)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget) og Merck KGaA

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 9. december 2009 i sag T-484/08, Longevity Health Products mod KHIM — Merck (Kids Vits), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmål indledt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. august 2008 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret om afslag på registrering af ordmærket »Kids Vits« som EF-varemærke for visse varer i klasse 5, idet Retten tog den indsigelse, der var rejst af indehaveren af det ældre EF-ordmærke »VITS4KIDS« til følge — tilsidesættelse af retten til kontradiktion — tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — risiko for forveksling mellem to mærker

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Longevity Health Products, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 17.4.2010.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 9. september 2010 — Franssons Verkstäder AB mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Lindner Recyclingtech GmbH

(Sag C-290/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — søgsmål ved Retten med påstand om annullation af en afgørelse truffet af Tredje Appelkammer ved Harmoniseringskontoret — forordning (EF) nr. 6/2002 — søgsmålsfrist — afvisning på grund af for sen iværksættelse — appel åbenbart ugrundet)

(2011/C 80/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Franssons Verkstäder AB (ved advokat O. Öhlén)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Lindner Recyclingtech GmbH

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 10. maj 2010 i sag T-98/10, Franssons Verkstäder mod KHIM, hvorved Retten afviste et annullationssøgsmål indledt af indehaveren af EF-design nr. 253778-0001 (hakkelsesmaskiner) til prøvelse af afgørelse R 690/2007-3 truffet den 22. oktober 2009 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), hvorved annullationsafdelingens afgørelse om afslag på en begæring om ugyldighed, indgivet af Lindner Recyclingtech, blev ophævet — søgsmålsfrister — åbenbart, at sagen ikke kan antages til realitetsbehandling

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Franssons Verkstäder AB bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 4.12.2010.

Appel iværksat den 14. oktober 2010 af Dimitris Platis til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 30. september 2010 i sag T-311/10, Dimitris Platis mod Rådet og Grækenland

(Sag C-513/10 P)

(2011/C 80/18)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Dimitris Platis (ved avocat P. Théodoropoulos)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Den Helleniske Republik

Ved kendelse af 17. december 2010 har Domstolen (Syvende Afdeling) forkastet appellen, for så vidt denne delvis var åbenbart ugrundet, delvis ikke kunne antages til realitetsbehandling.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15. december 2010 — Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR) mod Finanzamt Plauen, den anden part i sagen: Bundesministerium der Finanzen

(Sag C-587/10)

(2011/C 80/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR)

Sagsøgt: Finanzamt Plauen

Den anden part i sagen: Bundesministerium der Finanzen

Præjudicielle spørgsmål

1) Tillader Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ⁽¹⁾, at medlemsstaterne lægger til grund, at der alene foreligger en afgiftsfri levering inden for Fællesskabet, når den afgiftspligtige via bogføringen kan godtgøre erhververens momsregistreringsnummer?

2) Er det relevant for besvarelsen af dette spørgsmål,

om erhververen er en virksomhed med hjemsted i et tredjeland, der ganske vist har sendt genstanden for leveringen til en anden medlemsstat inden for rammerne af en kædetransaktion, men som ikke er momsregistreret i nogen medlemsstat, og

om den afgiftspligtige har godtgjort, at erhververen har afgivet en afgiftsangivelse om erhvervelsen inden for Fællesskabet?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 17. december 2010 — Van Laarhoven Belastingadvies mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-594/10)

(2011/C 80/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Van Laarhoven Belastingadvies

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er sjette direktivs artikel 17, stk. 6, litra a), ⁽¹⁾ til hinder for ændringer i en fradragsbegrænsende ordning som den foreliggende, med hvilken en medlemsstat har villet gøre brug af den i bestemmelsen hjemlede mulighed for at udelukke (fortsat at udelukke) fradrag for bestemte goder og tjenesteydelser, såfremt det beløb, der ikke kan fradrages, på grund af ændringerne i de fleste tilfælde er blevet større, men hvorved principperne i og opbygningen af den fradragsbegrænsende ordning ikke er blevet ændret?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal de nationale domstole helt undlade at anvende den fradragsbegrænsende ordning, eller er det tilstrækkeligt at undlade at anvende ordningen i det omfang, den har udvidet anvendelsesområdet for de undtagelser eller begrænsninger, der var gældende på tidspunktet for sjette direktivs ikrafttrædelse?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Sag anlagt den 16. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-600/10)

(2011/C 80/21)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og W. Mölls, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF samt EØS-aftalens artikel 40, idet den har opretholdt lovgivning, ifølge hvilken udbytte, der udloddes til en begrænset skattepligtig pensionsfond såvel som renter, der betales til en sådan pensionsfond og til begrænset skattepligtige pensionskasser, skattemæssigt behandles mindre fordelagtigt end udbytte, henholdsvis renter, der udloddes eller betales til ubegrænset skattepligtige pensionskasser eller ubegrænset skattepligtige pensionsfonde.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Genstanden for søgsmålet er den tyske lovgivning, ifølge hvilken udbytte, der udloddes til begrænset skattepligtige (dvs. ikke skattemæssigt hjemmehørende) pensionsfonde, samt renter, der betales til sådanne pensionsfonde og til begrænset skattepligtige pensionskasser, skattemæssigt behandles mindre fordelagtigt end udbytte, henholdsvis renter, der udloddes eller betales

til ubegrænset skattepligtige (dvs. skattemæssigt hjemmehørende) pensionskasser eller ubegrænset skattepligtige pensionsfonde.

De skattemæssigt ikke hjemmehørende pensionsfonde og pensionskasser behandles sammenlignet med de tilsvarende hjemmehørende organisationer på de følgende tre måder mindre fordelagtigt:

Ved beskatningen af de renter, som modtages af pensionskasser, opkræves ingen kapitalindkomstskat og heller ingen selskabsskat, hvis modtageren af renterne er en skattemæssigt hjemmehørende skattefritaget pensionskasse. I det tilfælde bortfalder enhver beskatning af denne indkomst. For ikke skattemæssigt hjemmehørende pensionskasser er der ikke foreskrevet nogen tilsvarende fritagelse fra kapitalindkomstskatten, således at denne i ethvert tilfælde opkræves med et beløb på 25 % af bruttobeløbet, hvortil kommer solidaritetstillægsbeskatning.

Ved beskatningen af de udbytter, som modtages af pensionsfonde, kan de skattemæssigt hjemmehørende pensionsfonde lade kapitalindkomstskatten indgå i en ligningsmæssig ordning. Dette har for det første til følge, at driftsudgifter kan fradrages ved skatteberegningen, således at kun nettoindkomsten beskattes. For det andet medfører det, at kapitalindkomstskatten pålignes som en del af det almindelige skattetilsvær, således at den almindelige selskabsskattesats på 15 % finder anvendelse. Ikke skattemæssigt hjemmehørende pensionsfonde kan imidlertid ikke benytte sig af nogen af disse tilpasninger: For disse udelukker de anførte retsregler ethvert fradrag for driftsomkostninger, herunder for sådanne, som har direkte tilknytning til de i indlandet opnåede indkomster.

Hvad angår beskatningen af de renter, som modtages af pensionsfonde, ligner den i det væsentlige retstilstanden for udbytter, der betales til pensionsfonde: Ligesom det er tilfældet for udbytter, behandles ikke skattemæssigt hjemmehørende pensionsfonde både med hensyn til fradrag for driftsudgifter og med hensyn til skattesatsen mindre fordelagtigt.

Det er Kommissionens opfattelse, at denne mindre fordelagtige behandling af ikke skattemæssigt hjemmehørende pensionskasser og pensionsfonde er uforenelig med de frie kapitalbevægelser. Den pågældende sontring er ikke i nogen af tilfældene objektivt begrundet.

Artikel 63 TEUF forbyder alle foranstaltninger, der stiller grænseoverskridende kapitalbevægelser ringere end indenlandske kapitalbevægelser. I denne sammenhæng kan artikel 65, stk. 1, litra a), TEUF ikke fortolkes således, at enhver skattelovgivning, som gør forskel mellem skattepligtige afhængigt af, hvor de er hjemmehørende, eller i hvilken medlemsstat de investerer deres kapital, uden videre er forenelig med traktaten. Bestemmelsen begrænses i medfør af artikel 65, stk. 3, TEUF, som fastsætter, at de i artikel 63, stk. 1, omtalte nationale bestemmelser hverken må udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af den frie bevægelighed for kapital og betalinger, som defineret i artikel 63. Sådanne sontringer er kun forenelige med EU-retten, for så vidt de finder anvendelse på omstændigheder, der ikke er objektivt sammenlignelige, eller hvis de er begrundet i tvingende almene hensyn. En sådan begrundelse er kun gyldig i det omfang, at ordningen ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det forfulgte mål.

Med hensyn til spørgsmålet om fradrag for driftsudgifter ønsker Kommissionen at gøre opmærksom på, at medlemsstaterne også er forpligtede til at overholde de i traktaten grundfæstede diskriminationsforbud for så vidt angår kildebeskatning. I denne sammenhæng kan kildestaten ikke henholde sig til ensidigt fastsat lovgivning i en anden medlemsstat for at unddrage sig sine egne forpligtelser. Tyskland har ikke gjort gældende, at det er blevet aftalt med de andre medlemsstater, at disse giver fradrag for driftsudgifter i stedet for Tyskland. Selv hvis en sådan aftale forelå, ville den ofte ikke opnå målet, som eksempelvis i tilfælde hvor de omhandlede indtægter er skattefritaget i den anden medlemsstat, eller hvor den skattepligtige samlet set ikke har opnået et overskud. Derudover kan fradrag i den stat, hvor den skattepligtige er hjemmehørende, med hensyn til beregningsmetoden ikke erstatte fradrag i kildestaten. I dette tilfælde beskatter begge stater i princippet den samme indkomst. Derfor opnås en beskatning, som omfatter nettoindkomst og ikke bruttoindkomst, kun når begge stater anvender deres retsregler om fradrag for driftsudgifter. Fradrag i kildestaten medfører således ikke et dobbelt fradrag, men sikrer kun en ligebehandling i forhold til den rent indenlandske situation.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upravno sodišče Republike Slovenije (Republikken Slovenien) den 21. december 2010 — Pelati doo mod Republikken Slovenien

(Sag C-603/10)

(2011/C 80/22)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Upravno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pelati doo

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 11 i Rådets direktiv 90/434/EØF⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, i henhold til hvilken Republikken Slovenien betinger en skattefordel for et handelsselskab, der ønsker at foretage en deling (spaltning af en del af selskabet og oprettelse af et nyt selskab), af en rettidig indgivelse af en ansøgning om indrømmelse af den skattefordel, der følger af en spaltning, såfremt de fastsatte betingelser derfor er opfyldt, eller i henhold til hvilken den skattepligtige som følge af fristudløbet automatisk mister de skattefordele, der er fastsat i den nationale lovgivning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/434/EØF af 23.7.1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater (EFT L 225, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Italien) den 30. december 2010 — Danilo Debiasi mod Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

(Sag C-613/10)

(2011/C 80/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Provinciale di Parma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Danilo Debiasi

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

Præjudicielt spørgsmål

Er der modstrid mellem på den ene side artikel 19, stk. 5, og artikel 19a i DPR 633/72 og på den anden side artikel 17, stk. 2, litra a), i direktiv 77/388/EØF samt dokumenterne KOM/2001/0260 endelig udg. af 23. maj 2001 og KOM/2000/0348 endelig udg. af 7. juni 2000, og er der tale om forskelsbehandling i det fælles momssystem med et heraf følgende behov for harmonisering med de øvrige europæiske retssystemer, eftersom forskellige medlemsstater under bestemte forhold anvender nedsatte afgiftssatser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Namur (Belgien) den 22. december 2010 — Rémi Paquot mod État belge — SPF Finances

(Sag C-622/10)

(2011/C 80/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Namur

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rémi Paquot

Sagsøgt: État belge — SPF Finances

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 6 i afsnit 1 »Fælles bestemmelser« i Lissabontraktaten af 13. december 2007 om ændring af traktaten om Den Europæiske Union, undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992, og som har været gældende siden den 1. december 2009 (som i store træk gengiver bestemmelserne i artikel 6 i afsnit I i traktaten om Den Europæiske Union, undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992, som trådte i kraft den 1. november 1993), samt artikel 234 (tidligere artikel 177) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten) af 25. marts 1957, og/eller artikel 47 i chartret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder af 7. december 2000, til hinder for nationale retlige bestemmelser — i den foreliggende sag bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, i den belgiske lov af 6. januar 1989 om Cour d'arbitrage (nu benævnt Cour constitutionnelle) — der pålægger de nationale retter at følge den retspraksis, som følger af domme afsagt af en højere national retsinstans (i den foreliggende sag den ovennævnte Cour constitutionnelle), ved annulationssøgsmål forelagt disse angående bestemmelser i national ret, når disse søgsmål bygger på en tilsidesættelse af EU-retlige bestemmelser, som er direkte anvendelige i den nationale retsorden, og som har forrang i denne?

2) Er artikel 6 i afsnit 1 »Fælles bestemmelser« i Lissabontraktaten af 13. december 2007 om ændring af traktaten om Den Europæiske Union, undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992, og som har været gældende siden den 1. december 2009 (som i store træk gengiver bestemmelserne i artikel 6 i afsnit I i traktaten om Den Europæiske Union, undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992, som trådte i kraft den 1. november 1993), samt artikel 234 (tidligere artikel 177) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten) af 25. marts 1957, og/eller artikel 47 i chartret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder af 7. december 2000, til hinder for nationale retlige bestemmelser — i den foreliggende sag bestemmelserne i artikel 26, stk. 4, i den belgiske lov af 6. januar 1989 om Cour d'arbitrage (nu benævnt Cour constitutionnelle), som ændret ved lov af 12. juli 2009, i sig selv eller sammenholdt med artikel 9, stk. 2, i denne særlov af 6. januar 1989 — som pålægger de nationale retter at forelægge ethvert præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af de relevante bestemmelser i Den Europæiske Unions ret, som er direkte anvendelige i den nationale retsorden, og som har forrang i denne, for en højere national ret (i den foreliggende sag den ovennævnte Cour constitutionnelle), når disse bestemmelser ligeledes er gentaget i den nationale forfatning, og når de nævnte retter antager, at disse bestemmelser er blevet overtrådt i de sager, der er bragt for dem, med det resultat, at disse retter må se sig frataget muligheden for at anvende EU-retten direkte, i hvert fald i tilfælde af at den nævnte højere ret allerede har truffet afgørelse vedrørende det samme spørgsmål?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Namur (Belgien) den 22. december 2010 — Adrien Daxhelet mod État belge — SPF Finances

(Sag C-623/10)

(2011/C 80/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Namur

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Adrien Daxhelet

Sagsøgt: État belge — SPF Finances

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 6 i afsnit 1 »Fælles bestemmelser« i Lissabontraktaten af 13. december 2007 om ændring af traktaten om Den Europæiske Union, undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992, og som har været gældende siden den 1. december 2009 (som i store træk gengiver bestemmelserne i artikel 6 i afsnit I i traktaten om Den Europæiske Union, undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992, som trådte i kraft den 1. november 1993), samt artikel 234 (tidligere artikel 177) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten) af 25. marts 1957, og/eller artikel 47 i chartret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder af 7. december 2000, til hinder for nationale retlige bestemmelser — i den foreliggende sag bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, i den belgiske lov af 6. januar 1989 om Cour d'arbitrage (nu benævnt Cour constitutionnelle) — der pålægger de nationale retter at følge den retspraksis, som følger af domme afsagt af en højere national retsinstans (i den foreliggende sag den ovennævnte Cour constitutionnelle), ved annulationssøgsmål forelagt disse angående bestemmelser i national ret, når disse søgsmål bygger på en tilsidesættelse af EU-retlige bestemmelser, som er direkte anvendelige i den nationale retsorden, og som har forrang i denne?

2) Er artikel 6 i afsnit 1 »Fælles bestemmelser« i Lissabontraktaten af 13. december 2007 om ændring af traktaten om Den Europæiske Union, undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992, og som har været gældende siden den 1. december 2009 (som i store træk gengiver bestemmelserne i artikel 6 i afsnit I i traktaten om Den Europæiske Union, undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992, som trådte i kraft den 1. november 1993), samt artikel 234 (tidligere artikel 177) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten) af 25. marts 1957, og/eller artikel 47 i chartret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder af 7. december 2000, til hinder for nationale

retlige bestemmelser — i den foreliggende sag bestemmelserne i artikel 26, stk. 4, i den belgiske lov af 6. januar 1989 om Cour d'arbitrage (nu benævnt Cour constitutionnelle), som ændret ved lov af 12. juli 2009, i sig selv eller sammenholdt med artikel 9, stk. 2, i denne særlov af 6. januar 1989 — som pålægger de nationale retter at forelægge ethvert præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af de relevante bestemmelser i Den Europæiske Unions ret, som er direkte anvendelige i den nationale retsorden, og som har forrang i denne, for en højere national ret (i den foreliggende sag den ovennævnte Cour constitutionnelle), når disse bestemmelser ligeledes er gentaget i den nationale forfatning, og når de nævnte retter antager, at disse bestemmelser er blevet overtrådt i de sager, der er bragt for dem, med det resultat, at disse retter må se sig fratrækt muligheden for at anvende EU-retten direkte, i hvert fald i tilfælde af at den nævnte højere ret allerede har truffet afgørelse vedrørende det samme spørgsmål?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Palermo (Italien) den 5. januar 2011 — straffesag mod Fabio Caronna

(Sag C-7/11)

(2011/C 80/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Palermo

Part i straffesagen

Sagsøgt: Fabio Caronna

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 77, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001, om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler⁽¹⁾, fortolkes således, at også apotekere skal være i besiddelse af en tilladelse til engrossalg af lægemidler, eller var det fællesskabslovgivers hensigt at fritage apotekere fra kravet om en sådan tilladelse, hvilket synes at fremgå af en læsning af 36. betragtning til direktivet?
- 2) Hvad er den korrekte fortolkning, der skal anlægges af bestemmelserne om tilladelse til distribution af lægemidler som fastsat i direktivets artikel 76-84, med særlig henvisning til de krav, der stilles for, at en apoteker (forstået som en fysisk person og ikke et selskab), som allerede i sin egenskab af apoteker i medfør af de nationale bestemmelser har tilladelse til at foretage detailsalg, også kan distribuere lægemidler?

⁽¹⁾ EFT 2001 L 311, s. 67.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Dublin Metropolitan District Court (Ireland) den 10. januar 2011 — Denise McDonagh mod Ryanair Ltd

(Sag C-12/11)

(2011/C 80/27)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Dublin Metropolitan District Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Denise McDonagh

Sagsøgt: Ryanair Ltd

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Går omstændigheder såsom lukningerne af det europæiske luftrum på grund af udbrud af vulkanen Eyjafjallajökull på Island, hvilket forårsagede udbredte og fortsatte forstyrrelser i flytrafikken, ud over »usædvanlige omstændigheder« efter betydningen i forordning nr. 261/2004⁽¹⁾
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, spørges: Bortfalder forpligtelsen til at sørge for forplejning i henhold til artikel 5 og 9 under sådanne omstændigheder?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, spørges: Er artikel 5 og 9 ugyldige, for så vidt de er i strid med proportionalitetsprincippet og ikke-diskriminationsprincippet samt princippet om en »rimelig ligevægt af de forskellige interesser«, der er indeholdt i Montrealkonventionen og artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?
- 4) Skal forpligtelsen i artikel 5 og 9 fortolkes således, at den indeholder en implicit begrænsning, såsom en tidsmæssig og/eller økonomisk begrænsning af forpligtelsen til at sørge for forplejning i tilfælde, hvor aflysning er en følge af »usædvanlige omstændigheder«?
- 5) Såfremt spørgsmål 4 besvares benægtende, spørges: Er artikel 5 og 9 ugyldige, for så vidt de er i strid med proportionalitetsprincippet og ikke-diskriminationsprincippet samt princippet om en »rimelig ligevægt af de forskellige interesser«, der er indeholdt i Montrealkonventionen og artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 46, s. 1)

Appel iværksat den 11. januar 2011 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 27. oktober 2010 i sag T-24/05, Alliance One International, Inc. (tidligere Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc. og Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-14/11 P)

(2011/C 80/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier og R. Sauer, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Alliance One International, Inc. (tidligere Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc. og Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- punkt 1 i den appellerede doms konklusion ophæves
- sagen for Retten afvises i det hele
- Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd tilpligtes at betale denne sags omkostninger og de tre indstævnte tilpligtes at betale samtlige omkostninger i sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den appellerede dom bør ophæves af følgende grunde:

- 1) Retten har tilsidesat ligebehandlingsprincippet og set bort fra fast retspraksis, hvorefter hvert enkelt selskabs ansvar skal bedømmes for sig.
- 2) Retten har begået en retlig fejl, idet den fandt, at Kommissionens behandling af visse moderselskaber udgjorde en retlig standard med hensyn til at pålægge andre moderselskaber ansvar, selvom denne standard gik ud over, hvad retspraksis kræver.
- 3) Retten har tilsidesat Kommissionens ret til en kontradiktorsk procedure og fejltolket begrundelsespligten ved at forhindre den i at anfægte påstandene om forskelsbehandling.
- 4) Retten har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, idet Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd befandt sig i en situation, der var objektivt forskellig fra Intabex og Universals situation.

Sag anlagt den 13. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-20/11)

(2011/C 80/29)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved I. Hadjiyiannis og Ł. Habiak, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2007/60/EF udløb den 26. november 2009.

⁽¹⁾ EUT L 288, s. 27

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 17. januar 2011 — Finnair Oyj mod Timy Lassooy

(Sag C-22/11)

(2011/C 80/30)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finnair Oyj

Sagsøgt: Timy Lassooy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal forordning nr. 261/2004 ⁽¹⁾ og herunder især artikel 4 fortolkes således, at dens anvendelse begrænser sig til tilfælde af boardingafvisning, der skyldes, at flyselskabet af kommercielle grunde har overbooket en afgang, eller finder forordningen også anvendelse ved andre grunde til boardingafvisning, f.eks. boardingafvisning af driftsmæssige grunde?

- 2) Skal bestemmelsen i forordningens artikel 2, litra j), fortolkes således, at de deri omhandlede rimelige grunde kun kan være grunde, der skyldes passageren, eller kan en boardingafvisning være rimelig af andre grunde? Hvis forordningen skal fortolkes således, at boardingafvisning kan være rimelig af andre grunde end grunde, der skyldes passageren, skal forordningen da fortolkes således, at boardingafvisning også kan være rimelig på grund af en omlægning af afgang, der sker som følge af de i forordningens 14. og 15. betragtning nævnte usædvanlige omstændigheder?
- 3) Skal forordningen fortolkes således, at et luftfartsselskab i forbindelse med et fly, der er aflyst af usædvanlige omstændigheder, i medfør af artikel 5, stk. 3, kan fritages fra sin pligt til at yde kompensation til passagerer til senere afgang med den begrundelse, at det ved at omlægge de følgende afgang har forsøgt at sprede de negative virkninger af de usædvanlige omstændigheder — f.eks. en strejke — blandt en større mængde passagerer end passagererne til den aflyste afgang, så ventetiden ikke blev urimelig lang for nogen. Kan et luftfartsselskab med andre ord også påberåbe sig usædvanlige omstændigheder over for passagerer til senere flyafgang end den, der er direkte berørt af den pågældende omstændighed? Er der i denne forbindelse betydelig forskel på, om man vurderer passagerens stilling og ret til kompensation på grundlag af artikel 4, der vedrører boardingafvisning, eller artikel 5, der vedrører aflysning?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Sag anlagt den 25. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-37/11)

(2011/C 80/31)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Z. Malúšková og H. Tserepa-Lacombe, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 115 i forordning (EF) nr. 1234/2007 (¹), sammenholdt med punkt I, nr. 2, første og

andet afsnit, i Bilag XV til forordning (EF) nr. 1234/2007 og punkt A, nr. 1-4, i Tillæg til Bilag XV til forordning (EF) nr. 1234/2007, idet den i artikel 1, stk. 2, litra q), i dekret nr. 77/2003 har fastslået, at der ved »smørbart smør« (poma-zánkóvé máslo) forstås et mælkeprodukt fra surmælk, beriget med mælkepulver eller kærnemælk, som indeholder ikke mindre end 31 vægtprocent mælkefedt og 42 vægtprocent tørstof, og idet den har tilladt markedsføring af et sådant produkt under handelsbetegnelsen »smørbart smør«.

— Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 115 i forordning (EF) nr. 1234/2007, sammenholdt med punkt 1, nr. 2, første og andet afsnit, i Bilag XV og punkt A, nr. 1, i Tillæg til Bilag XV til forordning (EF) nr. 1234/2007 fastslår, at handelsbetegnelsen »smør« er forbeholdt produkter med et mælkefedtindhold på mindst 80 % og et vandindhold på højst 16 %. I Den Tjekkiske Republik er der i medfør af bestemmelsen i artikel 1, stk. 2, litra q), i dekret nr. 77/2003 af 6. marts 2003 fra Landbrugsministeriet blevet markedsført et produkt med handelsbetegnelsen »smørbart smør«. Dette produkt er en fast emulsion af typen vand-i-olie, som er udvundet primært af surmælk og som indeholder ikke mindre end 31 vægtprocent mælkefedt og 42 vægtprocent tørstof. I betragtning af at dets indhold af mælkefedt er lavere end det foreskrevne, opfylder produktet »smørbart smør« ikke betingelserne for anvendelsen af handelsbetegnelsen »smør«, og de forannævnte EU-bestemmelser er derfor tilsidesat.

Punkt I, nr. 2, i Bilag XV, sammenholdt med punkt A, nr. 4, i Tillægget til Bilag XV til forordning (EF) nr. 1234/2007, kræver, at for mælkeprodukter, som har et mælkefedtindhold, der er mindre end 39 %, skal handelsbetegnelsen »smørbart mælkefedtprodukt X %« anvendes. »Smørbart smør« markedsføres ikke under denne betegnelse, og som følge heraf er ovennævnte EU-retlige bestemmelser tilsidesat.

Undtagelsesvis kan produkter markedsføres under handelsbetegnelsen »smør«, også selv om de ikke opfylder førnævnte kriterier, hvis de krav, der er fastsat i punkt I, nr. 2, tredje afsnit, litra a), i Bilag XV til forordning (EF) nr. 1234/2007, er opfyldt. Sådanne produkter er udtømmende opregnet på listen over produkter i Bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 445/2007 (²). »Smørbart smør« er ikke blevet optaget på denne liste, da det ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i punkt I, nr. 2, tredje afsnit, litra a), i Bilag XV til forordning (EF) nr. 1234/2007. »Smørbart smør« kan derfor ikke omfattes af disse undtagelser.

(¹) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

(²) EUT 2007 L 106 af 24.4.2007, s. 24.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-455/09) ⁽¹⁾

(2011/C 80/32)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 30.1.2010.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 28. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-525/09) ⁽¹⁾

(2011/C 80/33)

Processprog: portugisisk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 27.2.2010.

RET TEN

Rettens dom af 2. februar 2011 — Oyster Cosmetics mod KHIM — Kadabell (Oyster cosmetics)(Sag T-437/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-figurmærket *Oyster cosmetics* — ældre EF-figurmærke *Kadus oystra* AUTO STOP PROTECTION — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 80/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oyster Cosmetics SpA (Castiglione delle Stiviere, Italien) (ved advokaterne A. Perani og P. Pozzi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Kadabell GmbH & Co. KG (Darmstadt, Tyskland) (ved advokat K. Sandberg)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. august 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1367/2008-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Kadabell GmbH & Co. KG og Oyster Cosmetics SpA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Oyster Cosmetics SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 16.1.2010.

Rettens kendelse af 21. januar 2011 — Vtesse Networks mod Kommissionen(Sag T-54/07) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — telekommunikation — ejendomsskat af udenlandsk fast ejendom i Det Forenede Kongerige — beslutning, hvorved det fastslås, at den omhandlede foranstaltning ikke udgør støtte — ingen individuel tildeling — afvisning)

(2011/C 80/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vtesse Networks Ltd (Hertford, Hertfordshire, Det Forenede Kongerige) (ved barrister H. Mercer og solicitor J. Ballard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved N. Khan og H. van Vliet, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: AboveNet Communications UK Ltd (London, Det Forenede Kongerige), Gamma Telecom Ltd (Newbury, Berkshire, Det Forenede Kongerige), og VTL (UK) Ltd (Egham, Surrey, Det Forenede Kongerige) (ved I. Forrester, QC, og advokaterne C. Arhold og K. Struckmann)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: British Telecommunications plc (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors G. Robert og C. Berg), og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved V. Jackson, som befuldmægtiget, bistået af C. Vajda, QC, og barrister T. Morshead)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2006/951/EF af 12. oktober 2006 om Det Forenede Kongeriges opkrævning af ejendomsskat af udenlandsk fast ejendom i forbindelse med teleinfrastruktur i Det Forenede Kongerige (C-4/2005 (ex NN 57/2004, ex CP 26/2004)) (EUT L 383, s. 70)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Vtesse Networks Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, AboveNet Communications UK Ltd, Gamma Telecom Ltd, VTL (UK) Ltd og British Telecommunications plc bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 14.4.2007.

Sag anlagt den 22. december 2010 — Aktieselskabet af 21. november 2001 mod KHIM — Parfums Givenchy (only givenchy)

(Sag T-586/10)

(2011/C 80/36)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Danmark) (ved advokat C. Christiansen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Parfums Givenchy SA (Levallois Perret, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. oktober 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1556/2009-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Parfums Givenchy SA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket i farver »only givenchy« for varer i klasse 3 — EF-varemærkeansøgning nr. 3980241

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Aktieselskabet af 21. november 2001

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Dansk varemærkeregistrering nr. VR 2001 03359 af ordmærket »ONLY«, bl.a. for varer i klasse 3 og 9, dansk varemærkeregistrering nr. VR 2000 02183 af ordmærket »ONLY« for varer i klasse 25, EF-varemærkeregistrering nr. 638833 af ordmærket »ONLY« for varer i klasse 14, 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 207/2009, da appelkammeret fejlagtigt fandt, at der ikke var risiko for forveksling og at den relevante kundekreds ikke ville forbinde de ældre varemærker og det anfægtede varemærke med hinanden.

Sag anlagt den 27. december 2010 — El Corte Inglés mod KHIM — Technisynthese (BTS)

(Sag T-592/10)

(2011/C 80/37)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne M.E. López Camba og J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Technisynthese SARL (Saint Pierre Montlimart, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. september 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1380/2009-1) annulleres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret og eventuelle parter, der intervenserer til støtte for kontoret, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: El Corte Inglés, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BTS« for varer i klasse 14, 18, 25 og 28

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Technisynthese SARL

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Nationale figurmærker og EF-figurmærker, der indeholder ordbestanddelen »TBS« for varer i klasse 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse ophævet og indsigelsen taget til følge

Søgsmålsgrunde: De ældre varemærkers renommé og det forhold, at der er blevet gjort brug af dem, er ikke blevet bevist og tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling mellem de to omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 29. december 2010 — El Corte Inglés mod KHIM — Ruan (B)**(Sag T-593/10)**

(2011/C 80/38)

*Stævningen er affattet på: spansk***Parter**

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J.L. Rivas Zurdo og E. Seijo Veiguela)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Jian Min Ruan (Mem Martins, Portugal)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 4. oktober 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 576/2010-2) annulleres, og det fastslås, at Harmoniseringskontoret i medfør af artikel 8, stk. 1, litra b), i varemærkeforordningen skulle have givet medhold i indsigerens klage og at indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved EF-varemærket »B« (MIXTA) blev registreret i sin helhed under nr. 6.379.721, skulle have været annulleret.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Jian Min Ruan

Det omhandlede EF-varemærke: EF-figurmærket i rød og hvid der indeholder ordet »B« for varer i klasse 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: El Corte Inglés, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærket der indeholder ordet »B« for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Klagen afslået

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, idet der var risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 28. december 2010 — Almunia Textil mod KHIM — FIBA Europe (EuroBasket)**(Sag T-596/10)**

(2011/C 80/39)

*Stævningen er affattet på: spansk***Parter**

Sagsøger: Almunia Textil, SA (La Almunia de Doña Godina, Spanien) (ved advokat J.E. Astiz Suárez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: FIBA Europe eV (München, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. oktober 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 280/2010-1) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: FIBA Europe eV

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »EuroBasket« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 14, 16, 24, 25, 26, 28, 35, 38 og 41

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Sagsøgeren

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Et EF-figurmærke og et nationalt figurmærke, der indeholder ordbestanden »Basket« for varer i klasse 18, 25 og 28

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge og delvist afslag på EF-varemærkeansøgningen for varer i klasse 9, 25, 28 og 41

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og indsigelsen forkastet

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

**Sag anlagt den 27. december 2010 — Biodes mod KHIM —
Manasul International (BIESUL)****(Sag T-597/10)**

(2011/C 80/40)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Biodes, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat E. Manresa Medina)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Manasul International, SL (Ponferrada, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. september 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1519/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og eventuelle parter, der intervenserer til støtte for kontoret, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Biodes, SL

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »BIESUL« for varer i klasse 5, 30 og 31

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Manasul International, SL

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Nationale figurmærker, der indeholder ordbestanddelene »MANASUL« og »MANASUL ORO« for varer i klasse 5, 30 og 31

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Klagen taget til følge og afslag på varemærkeansøgningen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da de omhandlede varemærker ikke ligner hinanden og appelkammeret ikke har foretaget en undersøgelse af beviset for brug af de ældre varemærker

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

**Sag anlagt den 27. december 2010 — Biodes mod KHIM —
Manasul International (LINEASUL)****(Sag T-598/10)**

(2011/C 80/41)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Biodes, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat E. Manresa Medina)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Manasul International, SL (Ponferrada, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. september 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1520/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og eventuelle parter, der intervenserer til støtte for kontoret, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Biodes, SL

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »LINEASUL«, for varer i klasse 5, 30 og 31

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Manasul International, SL

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Nationale figurmærker, der indeholder ordbestanddelene »MANASUL« og »MANASUL ORO« for varer i klasse 5, 30 og 31

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Klagen taget til følge og afslag på varemærkeansøgningen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5 i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da de omtvistede varemærker ikke ligner hinanden og appelkammeret ikke har foretaget en undersøgelse af beviset for brug af de ældre varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 11. januar 2011 — Timab Industries og CFPR mod Kommissionen

(Sag T-14/11)

(2011/C 80/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Timab Industries (Dinard, Frankrig) og Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Frankrig) (ved advokat N. Lenoir)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Beslutningen annulleres
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 17. november 2010 om stiltiende afslag på aktindsigt i Kommissionens dokumenter vedrørende den procedure, der blev indledt af Kommissionen i sag COMP/38.866 om en aftale på det europæiske marked for fosfater til dyrefoder.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne påberåbt sig to anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører tilsidesættelse af begrundelsespligten, for så vidt som Kommissionen undlod at besvare begæringen om aktindsigt i sin (eller sine) beslutning (beslutninger), der fastsætter intervallerne for sandsynlige bøder vedrørende adressaterne for beslutning K(2010) 5004 endelig, som blev vedtaget efter en forligsprocedure.
- 2) Andet anbringende vedrører retlige fejl og klare fejlvurderinger, for så vidt som Kommissionen i forbindelse med proceduren for behandlingen af begæringen om aktindsigt i dokumenterne henviste til artikel 4, stk. 2, første og tredje led, og stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 1049/2001⁽¹⁾ for at begrunde afslaget på aktindsigt. Sagsøgerne har gjort gældende, at de udbedte dokumenter:
 - ikke er udtalelser, men beslutninger, med hensyn til hvilke det ikke er godtgjort, at en meddelelse derom kan udgøre en alvorlig skade for beslutningsprocessen
 - ikke indeholder fortrolige forretningsoplysninger
 - ikke har nogen forbindelse med inspektioner, undersøgelser eller revision

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43)

Sag anlagt den 17. januar 2011 — El Corte Inglés mod KHIM — BA&SH (ba&sh)

(Sag T-23/11)

(2011/C 80/43)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne M. López Camba og J. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: BA&SH SAS (Paris, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. oktober 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 94/2010-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og BA&SH SAS tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: BA&SH SAS

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »ba&sh« for varer i klasse 3, 14, 18 og 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 5679758

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: El Corte Inglés

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Spansk varemærkeregistrering nr. 2211312 af figurmærket i farver »BASS10« for varer i klasse 3, spansk varemærkeregistrering nr. 2140717 af figurmærket i farver »BASS10« for varer i klasse 18, spansk varemærkeregistrering nr. 2140718 af figurmærket i farver »BASS10« for varer i klasse 25, spansk varemærkeregistrering nr. 2223832 af figurmærket i farver »BASS10« for varer i klasse 14

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 42, stk. 2, og artikel 42, stk. 3 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet appelkammeret fejlagtigt konkluderede, at den reelle brug af de omhandlede varer ikke var bevist. Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, eftersom de omhandlede varemærker ligner hinanden i en sådan grad, at de kan forveksles, og eftersom de varer, der er omfattet af de anfægtede varemærke, er delvis af samme art eller delvis ligner de varer, der er omfattet af de ældre registreringer.

Sag anlagt den 19. januar 2011 — Bank Refah Kargaran mod Rådet

(Sag T-24/11)

(2011/C 80/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bank Refah Kargaran (Teheran, Iran) (ved advokat J.-M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Annulation af Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Det fastslås, at afgørelse 2010/413/FUSP ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er i det væsentlige de samme som eller ligeartede med dem, der påberåbes i sag T-4/11, Export Development Bank of Iran mod Rådet.

Sag anlagt den 17. januar 2011 — Germans Boada mod KHIM (Formen på en skæremaskine til skæring af keramik)

(Sag T-25/11)

(2011/C 80/45)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Germans Boada, SA (Rubi, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 28. oktober 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 771/2010-1) omgøres i henhold til varemærkeforordningens artikel 65, stk. 3, på grund af tilsidesættelse af ligebehandlingsprin-

cippet og varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 3, og det tredimensionale varemærke, der fremgår af varemærkeansøgning nr. 7317911, registreres.

- Subsidiært annulleres afgørelse truffet den 28. oktober 2010 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 771/2010-1) på grund af tilsidesættelse af varemærkeforordningens artikel 75 og 76.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87, stk. 2 [i Rettens procesreglement].

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et tredimensionalt varemærke i form af en skæremaskine til skæring af keramik for varer i klasse 8

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke har særpræg, og en tilsidesættelse af denne forordnings artikel 7, stk. 3, da det er blevet bevist, at varemærket har fået særpræg som følge af den brug, der er gjort deraf. Derudover er ligebehandlingsprincippet og artikel 14 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder blevet tilsidesat, da Harmoniseringskontoret kun skulle have taget hensyn til kendsgerninger og beviser, der var blevet fremlagt af parterne inden for fristen. Endelig foreligger der en tilsidesættelse af artikel 75 og 76 i forordning (EF) nr. 207/2009, da Harmoniseringskontoret ikke har taget hensyn til kendsgerninger og beviser, der forskriftsmæssigt er blevet fremlagt af sagsøgeren inden for fristen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 14. januar 2011 — Technische Universität Dresden mod Kommissionen

(Sag T-29/11)

(2011/C 80/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Technische Universität Dresden (Dresden, Tyskland) (ved advokat G. Brüggem)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 4. november 2010, debetnota nr. 3241011712, om tilbagebetaling af et beløb på 55 377,52 EUR annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort følgende gældende:

- 1) Tilsidesættelse af fællesskabsretten som følge af undladelse af at foretage en vurdering eller af en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder.

Sagsøgeren har gjort gældende, at der foreligger en urigtig vurdering af eller en undladelse af at vurdere de faktiske omstændigheder i forhold til støtteberettigelsen af visse personaleomkostninger samt opholds- og rejseomkostninger. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at der foreligger en undladelse af at foretage en vurdering eller en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder i forhold til diverse tjenesteydelser.

- 2) Tilsidesættelse af fællesskabsretten som følge af en tungtvejende begrundelsesfejl.

Sagsøgeren har i den forbindelse gjort gældende, at der foreligger en undladelse af at begrunde debetnotaen, en undladelse af at begrunde anerkendelsen og frakendelsen af opholds- og rejseomkostningerne samt en manglende begrundelse for forhøjelsen af det ikke-støtteberettigede beløb vedrørende rubrikken »diverse tjenesteydelser«.

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Peeters Landbouwmachines mod KHIM — Fors MW (BIGAB)

(Sag T-33/11)

(2011/C 80/47)

Stævningen er affattet på: engelsk

Parter

Sagsøger: Peeters Landbouwmachines BV (Etten-Leur, Nederlandene) (ved advokat P.N.A.M. Claassen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: AS Fors MW (Saue, Republikken Estland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 4. november 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 210/2010-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at erklære det registrerede EF-varemærke, som er genstand for begæringen om ugyldighed, for ugyldigt, eller at erklære det registrerede EF-vare-

mærke, som er genstand for begæringen om ugyldighed, for ugyldigt for så vidt angår registreringen i klasse 7.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmerket »BIGAB« for varer i klasse 6, 7 og 12 — EF-varemærkeansøgning nr. 4363842

Indehaver af EF-varemærket: Den anden part i sagen for appelkammeret

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Peeter Landbouwmachines BV

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Indgiveren af ugyldighedsbegæringen har til støtte for begæringen henvist til de absolutte og relative ugyldighedsgrunde i artikel 52, stk. 1, litra b), og 53, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009

Annulationsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren gør gældende, at appelkammeret begik en retlig fejl ved bedømmelsen af den onde tro og ikke anerkendte betydningen af ligheden mellem de varer, der er omfattet af de sammenlignede varemærker.

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Canon Europa mod Kommissionen

(Sag T-34/11)

(2011/C 80/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Canon Europa NV (Amstelveen, Nederlandene) (ved advokaterne P. De Baere og P. Muñoz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling
- Kommissionens forordning (EU) nr. 861/2010 af 5. oktober 2010 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 284, s. 1) og herunder i særdeleshed de underopdelinger, der er blevet indført under underposition 8443 31 i Det Harmoniserede System (herefter »HS«) og de dertil svarende todsatser, annulleres
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 861/2010 af 5. oktober 2010 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT 284, s. 1), herunder i særdeleshed af de underopdelinger, der er blevet indført under HS underposition 8443 31 og de dertil svarende todsatser.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort følgende anbringender gældende:

Sagsøgeren har for det første anført, at påstanden om annullation kan antages til realitetsbehandling i henhold til artikel 263 TEUF, idet den anfægtede retsakt er en regelfastsættende retsakt, der berører sagsøgeren umiddelbart, og som ikke indebærer nogen yderligere gennemførelsesforanstaltninger.

Derudover har sagsøgeren anført, at den anfægtede retsakt er ugyldig, idet den begrænser omfanget af HS 2007 underposition 8443 31 ved at undtage multifunktionelle maskiner (herefter »MFM«), som tidligere henførtes under HS 2002 underposition 8471 60, fra dennes anvendelsesområde, selv om sagsøgte i henhold til artikel 3 i HS-konventionen ⁽¹⁾ og artikel 1, stk 2, litra a), i Rådets direktiv (EØF) nr. 2658/87 ⁽²⁾ er afskåret fra at ændre omfanget af HS underpositioner.

Sagsøgeren har endvidere anført, at den anfægtede retsakt er ugyldig, fordi den ændrer todsatserne for visse MFM, der tidligere tariferedes i HS 2002 underposition 8471 60 og 8517 21, og derved tilsidesætter artikel 9, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87.

Endelig hævdes den anfægtede retsakt at tilsidesætte artikel II i GATT 1994 ⁽³⁾ og de forpligtelser, EU har påtaget sig ved sin liste over indrømmelser, idet der pålægges told på visse MFM, for hvilke EU har påtaget sig at fjerne enhver told.

⁽¹⁾ Den internationale konvention om det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklaturesystem af 14.6.1983.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1).

⁽³⁾ Den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994.

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Kyocera Mita Europe mod Kommissionen

(Sag T-35/11)

(2011/C 80/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kyocera Mita Europe BV (ved advokaterne P. De Baere og P. Muñoz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Søgsmålet antages til realitetsbehandling.

— Kommissionens forordning (EU) nr. 861/2010 af 5. oktober 2010 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ⁽¹⁾ annulleres, navnlig for så vidt som der herved indføres underpositioner under Det Harmoniserede Systems (»HS«) underposition 8443 31 og todsatser svarende hertil.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig søgsmålsgrunde, som er identiske med dem, der er påberåbt af sagsøgeren i sag T/34/11, *Canon Europa mod Kommissionen*.

⁽¹⁾ EUT L 284, s. 1.

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Japan Airlines mod Kommissionen

(Sag T-36/11)

(2011/C 80/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Japan Airlines International Co. Ltd. (ved lawyers J.-F. Bellis og K. Van Hove, samt solicitor R. Burton)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse af 9. november 2010 annulleres,

— subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren og Japan Airlines Corporation, ved udøvelsen af Rettens fulde prøvelsesret, og

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 7694 endelig af 9. november 2010 i sag COMP/39.258 — luftfragt. Denne beslutning fastslår, at sagsøgeren og Japan Airlines Corporation (JAC) (der er blevet overtaget af sagsøgeren og er ophørt med at eksistere) har tilsidesat artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 ved at samordne sin prispolitik for luftfragt med andre luftfartsselskaber for så vidt angår i) brændstoff-tillæg, ii) sikkerhedstillæg og iii) nægtelse af opkrævning af kommission for tillægsgebyrer.

Sagsøgeren har til støtte for påstandene fremført otte anbringender:

- 1) Ifølge det første anbringende er afgørelsen i strid med artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 ved fastlæggelsen af overtrædelsens omfang, hvori sagsøgeren blev anset for at have været med til at omfatte ruter, som selskabet ikke betjente og ikke havde nogen retlig beføjelse til at betjene.
- 2) Ifølge det andet anbringende er afgørelsen i strid med artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, idet Kommissionen påberåber sig kompetence til at behandle indkommende luftfragtstjenester på ruter fra tredje lande, der ikke er parter i EØS-aftalen, for så vidt som sådanne tjenester er solgt til kunder uden for EØS-området.
- 3) Ifølge det tredje anbringende indebærer afgørelsen en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet, idet den stiller forskellige beviskrav til de forskellige luftfartselskaber.
- 4) Ifølge det fjerde anbringende indebærer afgørelsen en tilsidesættelse af retningslinjerne for bøder fra 2006 og proportionalitetsprincippet, idet den i den pågældende værdi af salget, der dannede grundlag for bødeudmålingen, inkluderede bødeindtægter, der stammede fra priser for luftfragtstjenester, der ikke havde forbindelse med overtrædelsen.
- 5) Ifølge det femte anbringende indebærer afgørelsen en tilsidesættelse af retningslinjerne for bøder fra 2006 og princippet om berettiget forventning, idet den i den pågældende værdi af salget, der dannede grundlag for bødeudmålingen, inkluderede bødeindtægter, der stammede fra luftfragtstjenester på indkommende ruter mellem EØS-stater og tredje-lande.
- 6) Ifølge det sjette anbringende indebærer afgørelsen en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet den begrænser den bødenedsættelse, som sagsøgeren er blevet tildelt inden for de lovgivningsmæssige rammer, til 15 %.
- 7) Ifølge det syvende anbringende indebærer afgørelsen en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet den undlader at tildele sagsøgeren en bødenedsættelse på 10 % som følge af sagsøgerens begrænsede deltagelse i overtrædelsen, når en sådan nedsættelse er tildelt afgørelsens øvrige adressater, der befinder sig i en objektivt tilsvarende situation som sagsøgeren.
- 8) Ifølge det ottende anbringende indebærer afgørelsen en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet der heri er undladt at tage hensyn til de særlige omstændigheder i sagen.

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Cargolux Airlines mod Kommissionen

(Sag T-39/11)

(2011/C 80/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Luxembourg) (ved barrister J. Joshua, og solicitor G. Goeteyn)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1-4 annulleres helt eller delvist, for så vidt de vedrører sagsøgeren.
- Den bøde, der er blevet pålagt sagsøgeren ved artikel 5, ophæves.
- Subsidiært nedsættes bøden væsentligt i henhold til Domstolens fulde prøvelsesret
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Påstand om annulation af Kommissionens afgørelse K(2010) 7694 endelig af 9. november 2010 i sag COMP/39.258 — luftfragt så vidt det blev fundet, at sagsøgeren tilsidesatte artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 ved at samordne sin prispolitik for luftfragt med andre luftfartsselskaber for så vidt angår i) brændstoffillæg, ii) sikkerhedstillæg og iii) manglende opkrævning af kommission af tillægsgebyrer.

Sagsøgeren har til støtte for påstandene fremført fem anbringender:

- 1) Det første anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn, idet Kommissionen fejlagtigt vurderede adfærden til at have et konkurrencebegrænsende formål og ikke har fastslået nogen konkurrencebegrænsende virkning. I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at:
 - tilstedeværelsen af begrebet konkurrencebegrænsende formål ikke fritager Kommissionen fra dens forpligtelse til at foretage en form for vurdering, hvilket den har undladt.
 - afgørelsen ikke formulerer en skadeteori navnlig i betragtning af, at alle påstandene om fastsættelse af underliggende satser, blev opgivet.
- 2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, manglende begrundelse, tilsidesættelse af retten til forsvar og et åbenbart urigtigt skøn, idet Kommissionen har undladt at identificere rækkevidden og parametrene for den adfærd, der betragtes som en enkelt, sammenhængende overtrædelse, tilstrækkeligt præcist.

3) Det tredje anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn, idet Kommissionen har undladt at fremføre et pålideligt bevismæssigt grundlag for dens konklusioner eller at bevise de faktiske omstændigheder, som den baserer sine konklusioner, til den krævede juridiske standard. I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at:

— ingen af de fejl, som er indeholdt i klagepunktsmeddelelsen og som Kommissionen blev underrettet om på dette tidspunkt, er blevet berigtiget i afgørelsen.

— Kommissionen har misbrugt begrebet en enkelt, sammenhængende overtrædelse ved at kræve, at helt uskyldig adfærd kan udgøre en del af det ulovlige selskab og har anvendt mærkatet »omfattende kartel« som et påskud for at medtage fuldstændig skadeligt og irrelevant bevismateriale.

4) Ifølge det fjerde anbringende har Kommissionen begået en retlig fejl ved fejlagtigt at anse sig for kompetent til at undersøge den påståede konkurrencebegrænsende samordning i forhold til flyafgange fra lufthavne i tredjelande til lufthavnen inden for EØS-området (»indkommende flyafgange«). Ifølge sagsøgerens påstande falder sådanne aktiviteter uden for det geografiske anvendelsesområde for artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53.

5) Det femte anbringende om en fornyet prøvelse af bøden i henhold til Domstolens fulde prøvelsesret vedrører et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at:

— Retningslinjerne for bøder 2006 er ikke forenelige med kravene i artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾ om, at bøden skal fastlægges under hensyn til dens grovhed og varighed.

— Kommissionen har stærkt overvurderet den påståede overtrædelses samlede grovhed. Hverken procentdelen (16 % af værdien af salgene) eller det supplerende beløb er berettiget i det foreliggende tilfælde.

— Kommissionen har vurderet varigheden af overtrædelsen forkert i forhold til sagsøgeren, idet den fejlagtigt har afvist formildende omstændigheder og undladt at tage hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder til om sanktionerne og sagsøgerens økonomiske situation samlet set var retfærdige.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Lan Airlines og Lan Cargo mod Kommissionen

(Sag T-40/11)

(2011/C 80/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Lan Airlines SA og Lan Cargo SA (Santiago, Chile) (ved barrister B. Hartnett og advokat O. Geiss)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Annulatio af den anfægtede afgørelse, for så vidt som den angår sagsøgerne.

— Subsidiært nedsættelse af den bøde, der er blevet pålagt sagsøgerne.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation i henhold til artikel 263 TEUF af Kommissionens afgørelse af 9. november 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), EØS-aftalens artikel 53 og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om lufttransport (sag COMP/39.258 — luftfragt), for så vidt som den angår sagsøgerne.

Sagsøgerne gør til støtte for søgsmålet seks anbringender gældende.

1) Første anbringende om, at Kommissionen ikke retligt fyldestgørende har godtgjort, at sagsøgerne har deltaget i en enkelt og sammenhængende overtrædelse, og at Kommissionen derfor har begået en retlig og en faktuel fejl ved anvendelsen af artikel 101 TEUF, idet:

— Kommissionen ikke har godtgjort, at Lan Cargo havde kendskab til eller burde have kendskab til, at der forelå en fælles konkurrencebegrænsende plan.

— Kommissionen ikke har godtgjort, at Lan Cargo med sin egen adfærd tilsigtede at bidrage til en sådan konkurrencebegrænsende plan, og

— Kommissionen ikke har godtgjort, at Lan Cargo havde kendskab til en overtrædelse i forbindelse med sikkerhedstillægget eller kommissionerne på tillæggene.

2) Andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar, idet:

- Kommissionen har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar ved at lægge beviser til grund, som ikke var nævnt i klagepunktsmeddelelsen.
- Kommissionen har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar ved at lægge en fortolkning af beviser til grund, som ikke klart fremgik af klagepunktsmeddelelsen.
- Kommissionen har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar ved at rejse indsigelser i den anfægtede beslutning, som sagsøgerne ikke har haft lejlighed til at kommentere.

3) Tredje anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat principperne om ligebehandling, individuelt ansvar og proportionalitet ved fastsættelsen af grundbeløbet af den bøde, som blev pålagt sagsøgerne, idet:

- Kommissionens fastlæggelse af varigheden af overtrædelsen ikke svarer til konstateringen af både kendskab til og hensigt om at deltage i den påståede konkurrencebegrænsende plan.
- Kommissionen begik en fejl ved beregningen af grundbeløbet.
- Kommissionens beregning af bødens grundbeløb ikke afspejler sagsøgernes begrænsede deltagelse i den påståede overtrædelse, og
- Kommissionens beregning af bødens grundbeløb ikke tager hensyn til, at den påståede overtrædelse ikke omfattede hele prisen på de relevante ydelser.

4) Fjerde anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat princippet om ligebehandling og undladt at give en begrundelse, da den tilpassede bødens grundbeløb under hensyn til formildende omstændigheder, idet:

- Kommissionen har undladt at tage hensyn til de meget betydelige forskelle mellem omfanget af sagsøgernes deltagelse og andre flyselskabers meget mere omfattende deltagelse, og
- Kommissionen har undladt at give en objektiv begrundelse for dens identiske behandling af forskellige flyselskaber uanset de meget forskellige situationer, som de befandt sig i.

5) Femte anbringende om, at Kommissionen har undladt at give en begrundelse for at udelukke 11 adressater for klagepunktsmeddelelsen fra den anfægtede afgørelse, for dens konstatering af, at sagsøgerne deltog i en enkelt og sammenhængende overtrædelse og for dens beregning af den pålagte bøde, idet:

- Kommissionen har undladt at give en begrundelse for at 11 flyselskaber, som var adressater for dens klagepunktsmeddelelse, var udeladt fra den anfægtede afgørelse
- Kommissionen har undladt at give en begrundelse vedrørende de afgørende elementer, som Domstolen kræver, skal forelægges for, at det kan konstateres, at sagsøgeren deltog i en enkelt og sammenhængende overtrædelse, og

- Kommissionen har undladt at give en begrundelse for dens beregning af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt i henhold til den anfægtede beslutnings artikel 5.

6) Sjette anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgernes ret til en retfærdig rettergang og som følge heraf har tilsidesat artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, idet:

- Sagsøgerne ikke fik mulighed for at føre vidner eller stille spørgsmål til Kommissionens vidner.
- Sagsøgerne ikke fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til beregningen af den bøde, som de blev pålagt.
- Bøden blev pålagt efter en mundtlig høring, som ikke var offentlig, og hvori beslutningstageren ikke deltog, og
- den anfægtede afgørelse blev vedtaget af et administrativt organ, og ingen domstol har fuld kompetence til at efterprøve alle aspekter ved beslutningen.

Sag anlagt den 19. januar 2011 — Universal mod Kommissionen

(Sag T-42/11)

(2011/C 80/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Universal Corp. (Richmond, De Forenede Stater) (ved advokat C.R.A. Swaak)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning, der er indeholdt i skrivelser af 12. og 30. november 2010, annulleres, og/eller
- Det fastslås, at sagsøgeren ikke kan holdes ansvarlig for betaling af nogen del af eller hele den bøde, der er pålagt i det foreliggende tilfælde, indtil afsigelsen af en endelig dom i sag T-12/06, Deltafina mod Kommission eller enhver efterfølgende retssag, og

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning, der er indeholdt i Kommissionens skrivelse til Universal Corporation af 12. november 2010 og bekræftet i skrivelse af 30. november 2010, hvorved Universal Corporation tilpligtes at betale den bøde, der er pålagt Universal Corporation og Deltafina SpA in solidum i sag COMP/C.38.281.B2 — råto bak Italien af 20. oktober 2005 som følge af ophævelsen af sag T-34/06 Universal mod Kommission, men inden der er truffet endelig afgørelse i sag T-12/06 SpA mod Kommission og enhver efterfølgende retssag.

Til støtte for påstanden har sagsøgeren anført tre anbringender:

- 1) Med det første anbringende gøres det gældende, at den anfægtede beslutning er ugyldig.
 - Den anfægtede beslutning er ugyldig, for så vidt som bøden er dækket af den garanti, som Universal Corporations datterselskab Deltafina har stillet. Sagsøgeren er alene solidarisk ansvarlig som 100 % moderselskab for betaling af den bøde, Kommissionen har pålagt Deltafina for selskabets direkte deltagelse i overtrædelsen. Ophævelsen af det annullationssøgsmål, der er indgivet af sagsøgeren, er derfor irrelevant for spørgsmålet om, hvornår bøden skal betales.
- 2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
 - Den anfægtede beslutning tilsidesætter princippet om beskyttelse af den berettigede forventning for så vidt angår gyldigheden af bankgarantien, indtil der falder endelig dom i Deltafina-sagen. På grundlag af Kommissionens accept af en bankgaranti i forbindelse med Deltafinas annullationssøgsmål, skabte Kommissionen en berettiget forventning om, at den ikke ville opkræve bøden, før der faldt endelig dom i sag T-12/06. Kommissionen tilsidesatte desuden sagsøgerens berettigede forventning om en ensartet behandling af sagsøgeren og Deltafina som en enkelt virksomhed for så vidt angår ansvar og håndhævelse.
- 3) Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik i henhold til artikel 266 TEUF.
 - Den anfægtede beslutning tilsidesætter princippet om god forvaltning i henhold til artikel 266 TEUF ved at kræve for tidlig betaling af den solidariske bøde, inden der er truffet afgørelse i Deltafina-sagen, som kan gøres gældende over for Kommissionen. Hvis Deltafina får helt eller delvis medhold, er Kommissionen forpligtet til at nedsætte eller fjerne det beløb, som Universal hæfter solidarisk for.

Sag anlagt den 17. januar 2011 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-44/11)

(2011/C 80/54)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato L. Ventrella)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 7555 af 4. november 2010, meddelt den 5. november 2010, om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter (artikel 269 TEU, tidligere artikel 253 EF) som følge af manglende begrundelse; urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder; tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet; tilsidesættelse af artikel 24, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2799/1999 af 17. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår ydelse af støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver bestemt til foderbrug og salg af sådant skummetmælkspulver (EFT L 340, s. 3).

Det gøres i den forbindelse gældende, at Kommissionen har foretaget nogle finansielle korrektioner inden for sektoren for skummetmælkspulver på grund af påstået ukorrekt anvendelse af de i lovgivningen foreskrevne støttenedsættelser og sanktioner. Navnlig har Kommissionen på grundlag af en indskrænkende fortolkning af artikel 24, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2799/1999, som er fejlagtig og i uoverensstemmelse med bestemmelsens hensigt og formål gjort gældende, at den kvartalsvis kontrol, som blev gennemført i ugen efter den afvigende prøveudtagning, ikke var den særlige undersøgelse, som er foreskrevet i fællesskabsbestemmelserne, og derfor ikke kunne erstatte denne. Endvidere har Kommissionen af ubetydelige særtilfælde udledt generaliseringer om mulige og fuldstændigt hypotetiske undladelser af at pålægge sanktioner fra de italienske myndigheders side, og har derved også foretaget en urigtig gengivelse af de

faktiske omstændigheder. Endelig, eftersom størrelsen af de sanktioner, som angiveligt ikke er blevet pålagt, er væsentligt mindre end det totalbeløb, som det var meningen, at Italien skulle pålægges at betale, er baggrunden for anvendelse af de faste korrektioner, som under alle omstændigheder er uforholdsmæssige og eksorbitante, uforståelig. Ud over en åbenbar mangel på begrundelse, foreligger der således også en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

- 2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter (artikel 296 TEUF, tidl. artikel 253 EF) som følge af manglende begrundelse; tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet; tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, TEU som følge af tilsidesættelse af de grundlæggende principper om den berettigede forventning, om retssikkerhed og om, at materielle regler ikke må tillægges tilbagevirkende kraft; tilsidesættelse af artikel 32, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 209, s. 1); tilsidesættelse af princippet om »ne bis in idem«.

Sagsøgeren har anført under dette punkt, at Kommissionen efter en i 2003 påbegyndt undersøgelse har anvendt en korrektion over for medlemsstaten for regnskabsåret 2009 vedrørende organiseringen af de udbetalende organers inddrivelsesordning beregnet i forhold til værdien i de sager, som, eftersom der ikke var truffet afgørelse i dem af Kommissionen, i henhold til de fællesskabsbestemmelser, som var gældende på det pågældende tidspunkt, hævdes at være omfattet af det nye regelsæt og dermed være undergivet den såkaldte fifty-fifty regel, som blev indført med forordning (EF) nr. 1290/05. Den pågældende finansielle korrektion er retsstridig, for så vidt som medlemsstaten herved automatisk pålægges at betale 50 % af de omhandlede beløb i henhold til artikel 32, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1290/05, som retsstridigt er anvendt med tilbagevirkende kraft i forbindelse med en undersøgelse af forvaltningen af udestående beløb, som i det væsentlige vedrører »situationen i 2002/2003«, hvilket Kommissionen udtrykkeligt har medgivet. I de samme sager, som var genstand for kontrollen, er den italienske stat desuden allerede blevet pålagt en finansiell korrektion på 50 % i henhold til artikel 32 i forordning nr. 1290/2005 med Kommissionens afgørelse K(2007) 1901 af 27. april 2007. Med den anfægtede afgørelse anvender Kommissionen nu i de samme sager og på grundlag af de samme indsigelser en yderligere punktuell finansiell korrektion svarende til 100 % af de udestående tilgodehavender. Det er således retsstridigt og klart uforholdsmæssigt efter flere år at pålægge den en sanktion på yderligere 50 %, hvilket i øvrigt udgør en åbenbar tilsidesættelse af princippet om »ne bis in idem«.

- 3) Det tredje anbringende vedrører bortfald af Kommissionens sanktionsbeføjelser; overskridelse af en rimelig frist for afslutning af de pågældende undersøgelser; tilsidesættelse af artikel 32, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1290/05; tilsidesættelse af princippet om »ne bis in idem«.

Subsidiært i forhold til det andet anbringende anføres det for det tilfælde, at artikel 32, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1290/05, som Kommissionen har anvendt med tilbagevirkende kraft i de pågældende undersøgelser, mod forventning skulle betragtes som en processuel regel, at den pågældende korrektion er retsstridig på grund af udløbet af fireårsfristen for udøvelsen af

Kommissionens sanktionsbeføjelser. Mere subsidiært gøres det gældende, at de pågældende korrektioner er retsstridige, fordi den rimelige frist for de pågældende undersøgelser er overskredet. Som følge af at disse ikke er blevet afsluttet inden for rimelig tid (otte år fra indledningen af undersøgelserne), har statsbudgettet allerede lidt betydelig finansiell skade som følge af Kommissionens beslutning K(2007) 1901 om korrektion med en fast sats på 50 % vedrørende de samme sager, som også er genstand for den anfægtede beslutning, hvilket i øvrigt udgør en åbenbar tilsidesættelse af princippet om »ne bis in idem«.

Sag anlagt den 21. januar 2011 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-45/11)

(2011/C 80/55)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annulering af Kommissionens beslutning K(2010) 7893 endelig af 10. november 2010, der er meddelt Den Italienske Republik med skrivelse SG-Greffé (2010) D/18018 af 11. november 2010, hvorved der gives afslag på at henvise sag COMP/M.5960 — Crédit Agricole/Cassa di Risparmio della Spezia/Agenzie Intesa Sanpaolo.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er rettet mod Kommissionens beslutning om afslag på de italienske konkurrencemyndigheders anmodning om henvisning i henhold til artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomheds-overtagelser (EUT L 24, s. 1) af den fusion, der er anmeldt til Kommissionen, hvorved Crédit Agricole S.A. gennem det af dette selskab kontrollerede Cassa di Risparmio di Parma e Piacenza SpA erhverver enekontrol over Cassa di Risparmio della Spezia SpA, der i øjeblikket er kontrolleret af Intesa Sanpaolo.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 139/2004, for så vidt som Kommissionen har fundet, at anmodningen om henvisning er fremsat for sent og uden begrundelse.
- 2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 9, stk. 2, litra a) og b), stk. 3, første afsnit, litra b), samt stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 139/2004 samt manglende begrundelse.

I den forbindelse fremføres det, at Kommissionen fejlagtigt har lagt vægt på, at markedsandelene ikke har ændret sig efter fusionen. Crédit Agricole vil faktisk øge sådanne andele ved fusionen og ikke, som Intesa Sanpaolo før fusionen, ved intern ekspansion. Der forelå således en indvirkning på provinsmarkedet for detailbanktjenester.

- 3) Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 9, stk. 2, litra a) og b), stk. 3, første afsnit, litra b), samt stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 139/2004 samt manglende begrundelse.

I modsætning til hvad Kommissionen har hævdet, er sagsøgeren af den opfattelse, at der er et marked på provinsniveau for banktjenester. Brugerne af disse tjenester er nemlig tilbageholdende med hensyn til at flytte, og det er vanskeligt for andre aktører at komme ind på det mættede provinsmarked. Der fandtes således et begrænset marked, som ikke udgjorde en væsentlig del af fællesmarkedet.

- 4) Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 9, stk. 2, litra a) og b), stk. 3, første afsnit, litra b), samt stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 139/2004 samt manglende begrundelse.

Under dette punkt har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ikke har taget hensyn til konkurrencemyndighedens overtrædelsesprocedure mod Crédit Agricole og Intesa Sanpaolo, som således med hensyn til indvirkningen på markedet burde betragtes som forbundne parter og ikke som konkurrenter.

- 5) Det femte anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 1 og artikel 9, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 139/2004, af subsidiaritetsprincippet og af proportionalitetsprincippet.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at fusionen ikke er af relevans for Fællesskabet, og at konkurrencemyndigheden havde bedre forudsætninger for at tage stilling til den. Kommissionen burde i det mindste have henvist den del af fusionen, som vedrørte de provinsmarkeder, der er angivet i beslutningen.

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Deutsche Lufthansa m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-46/11)

(2011/C 80/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Tyskland), Lufthansa Cargo AG (Kelsterbach, Tyskland) og Swiss International Air

Lines AG (Basel, Schweiz) (ved advokaterne S. Völcker, F- Louis, E. Arsenidou og A. Israel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Artikel 1-4 i den anfægtede afgørelse annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Påstand om annulation af Kommissionens afgørelse K(2010) 7694 endelig af 9. november 2010 i sag COMP/39.258 — luftfragt om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53.

Til støtte for deres påstande har sagsøgerne fremført fire anbringender:

- 1) Ifølge det første anbringende indebærer den anfægtede afgørelse en tilsidesættelse af artikel 11, stk. 1 og 2, i aftalen mellem EU og Schweiz ved at lægge kontakter mellem konkurrenter, der fandt sted i Schweiz, til grund.

- 2) Ifølge det andet anbringende indebærer den anfægtede afgørelse en tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 3975/87 ⁽¹⁾ ved at lægge kontakter mellem konkurrenter, der ligger forud for den 1. maj 2004 i jurisdiktioner uden for EØS, til grund med henblik på at fastslå:

— en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 omfattende europæiske luftfartsselskaber (herunder sagsøgerne), der ligger forud for den 1. maj 2004

— oprindelsen af en enkelt og sammenhængende overtrædelse, der ligger forud for den 1. maj 2004 med henblik på at fastlægge en overtrædelse, der omgående begyndte på det tidspunkt.

- 3) Ifølge det tredje anbringende indebærer den anfægtede afgørelse en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 og artikel 8 i aftalen mellem EU og Schweiz ved at karakterisere kontakterne mellem konkurrenter, der fandt sted i jurisdiktioner uden for EØS, som en del af den enkelte, sammenhængende overtrædelse med kontakterne mellem konkurrenter, der fandt sted på højt niveau.

- 4) Ifølge det fjerde anbringende indebærer den anfægtede afgørelse en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 for så vidt som den hviler på den opfattelse, at kontakterne mellem konkurrenter, der fandt sted i lande uden for EØS, i sig selv udgør en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, dvs. uanset om de udgør en del af den enkelte, sammenhængende overtrædelse som kontakterne mellem konkurrenter, der fandt sted på højt niveau. Aftaler eller samordnet praksis om indkomne fragtforsendelser fra EØS-området begrænser ikke konkurrencen inden for EØS-området og påvirker heller ikke samhandelen mellem medlemsstater. Desuden udelukker statslig intervention i en række af de relevante lande anvendelsen af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87 af 14.12.1987 om fastsættelse af fremgangsmåden ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i luftfartssektoren (EFT L 374, s. 1).

Sag anlagt den 24. januar 2011 — British Airways mod Kommissionen

(Sag T-48/11)

(2011/C 80/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: British Airways plc (Harmondsworth, Det Forenede Kongerige) (ved barristers K. Lasok, og R. O'Donoghue, QC, samt solicitor B. Louveaux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen annulleres for så vidt det heri fastslås, at sagsøgeren deltog i en overtrædelse vedrørende kommission for tillægsafgifter og/eller hjemvise sagen til Kommissionen til fornyet behandling i denne henseende.
 - Afgørelsen annulleres for så vidt det heri fastslås, at begyndelsestidspunkt for overtrædelsen var den 22. januar 2001, som erstattede den 1. oktober 2001 som begyndelsestidspunkt og/eller hjemvise sagen til Kommissionen til fornyet behandling i denne henseende.
 - Afgørelsen annulleres for så vidt det heri fastslås, at anliggender vedrørende Japan, Indien, Thailand, Singapore, Korea og Brasilien tilsidesatte artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 og artikel 8 i aftalen mellem det Schweiziske Forbund og Det Europæiske Fællesskab og/eller hjemvise sagen til Kommissionen til fornyet behandling i denne henseende.
 - Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved afgørelsen, annulleres eller nedsættes væsentlig i henhold til et eller alle af ovenstående punkter og/eller til Rettens fulde prøvelsesret.
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- ### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter
- Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 7694 af 9. november 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Schweiziske Forbund og Det Europæiske Fællesskab om lufttransporten (Sag COMP/39.258 — luftfragt) angående samordning af forskellige elementer for de priser, der opkræves for luftfragtstjenester på i) forbindelser mellem lufthavnen inden for EØS-området, ii) forbindelser mellem lufthavne inden for EU og lufthavne uden for EØS-området og iii) forbindelser mellem lufthavne i EØS-lande, der ikke er medlemsstater i EU, og tredjelande og forbindelser mellem lufthavne i EU og Schweiz. Den samordning, der er fastslået i afgørelsen vedrører brændstofafgift, sikkerhedsafgift og betaling af kommission af tillægsafgifter til speditører.
- Sagsøgeren har til støtte for påstandene fremført syv anbringender.
- 1) Det første anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn og utilstrækkelig begrundelse, for så vidt som Kommissionen ikke er fremkommet med tilstrækkelige præcise beviser for, at sagsøgeren deltog i samordningen af betaling af kommission for tillægsafgifter samtidig med, at der ses bort fra den betydelige dokumentation, Kommissionen var i besiddelse af, der påviste det modsatte.
 - 2) Det andet anbringende vedrører åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af Kommissionens forpligtelse til i tilstrækkeligt omfang at godtgøre begyndelsestidspunktet for sagsøgerens overtrædelse. I den forbindelse har sagsøgeren anført, at:
 - de fremlagte beviser ikke opfylder kriterierne om at være præcise og samstemmende med hensyn til varigheden af overtrædelsen.
 - Kommissionens konstatering vedrørende begyndelsestidspunktet er i strid med princippet om in dubio pro reo.
 - 3) Ifølge det tredje anbringende har Kommissionen begået retlige fejl og anlagt et åbenbart urigtigt skøn da den ikke havde kompetence til at anvende artikel 101 TEUF og/eller EØS-aftalens artikel 53 med hensyn til situationen for så vidt angår lovregulering og administrative ordninger for luftfart i Japan, Indien, Thailand, Singapore, Korea og Brasilien og/eller undlod at udøve sine beføjelser i overensstemmelse med det internationale comity-princip og/eller undlod at tage tilstrækkelig hensyn til det internationale comity-princip da den udøvede sine beføjelser.

4) Ifølge det fjerde anbringende har Kommissionen tilsidesat proportionalitetsprincippet, princippet om individuelle straffe og sanktioner og princippet om ligebehandling, idet den bøde, der er pålagt sagsøgeren, står i misforhold til overtrædelsens grovhed. I den forbindelse har sagsøgeren anført, at:

— i tilfælde af en objektiv overtrædelse er Kommissionen forpligtet til at tage hensyn til »art« og »evne« på overtræderens eget marked og i dens økonomiske kontekst, når den vurderer og måler overtrædelsens grovhed.

— såfremt overtrædelsen var blevet undersøgt korrekt, havde der været tungtvejende grunde i nærværende sag til at betragte sagsøgerens overtrædelse som mindre grov, end Kommissionen gjorde, da den anvendte sin multiplikator for så vidt angår grovhed.

5) Ifølge det femte anbringende har Kommissionens tilsidesat begrundelsespligten og proportionalitetsprincippet, idet den har forhøjet bødens grundbeløb med et supplerende beløb på 16 % i præventivt øjemed.

6) Ifølge det sjette anbringende har Kommissionens begået en retlig og faktisk fejl og anlagt et åbenbart urigtige skøn og tilsidesat princippet om den berettigede forventning og/eller princippet om ligebehandling og samarbejdsmeddelelsen, for så vidt som den har tildelt sagsøgeren det lavest mulige niveau for bødenedsættelse i henhold til samarbejdsmeddelelsen til trods for, at sagsøgeren var den første virksomhed, der anmodede om bødenedsættelsen i henhold til samarbejdsmeddelelsen.

7) Ifølge det syvende anbringende har Kommissionen anlagt et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesat ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet, idet den ikke har tildelt sagsøgeren en bødenedsættelse på grund af en formildende omstændighed, for så vidt som Kommissionen har undladt at tage ligeligt hensyn til sagsøgerens begrænsede deltagelse i overtrædelsen, og at sagsøgeren ikke deltog i alle overtrædelsens elementer.

Sag anlagt den 27. januar 2011 — Kongeriget Spanien mod Kommissionen

(Sag T-54/11)

(2011/C 80/58)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annul创新 af Kommissionens beslutning K(2010) 7700 af 16. november 2010, der nedsætter støtten fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til Programa Operativo Integrado Objetivo 1 de Andalucía (2000-2006) nr. CCI 2000.ES.16.1.PO.003, i det omfang at den pålægger en finansiel korrektion på 100 % af de udgifter, der er finansieret af EFRU i forbindelse med kontrakterne nr. 2075/2003 og nr. 2120/2005.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1) Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 39, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999, som fastsætter generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT L 161, s. 1), eftersom Kommissionen ikke har overholdt fristen på tre måneder for udstedelse af den anfægtede beslutning, der løber fra retsmødet, eller, i givet fald, fra fremlæggelsen af yderligere oplysninger fra de spanske myndigheders side.

2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 39, stk. 3, litra b), i ovennævnte forordning nr. 1260/1999 på grund af urigtig anvendelse, eftersom Kommissionen anvender en finansiel korrektion for kontrakterne nr. 2075/2003 og nr. 2120/2005 på grund af formodede uregelmæssigheder i den fulgte procedure for tildelingen af samme kontrakter, selv om proceduren om udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse var fuldt hjemlet i bestemmelsen i artikel 6, stk. 3, litra b) og c), i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (EFT L 199, s. 1).

Sag anlagt den 27. januar 2011 — Castelnou Energía mod Kommissionen

(Sag T-57/11)

(2011/C 80/59)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Castelnou Energía, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat E. Garayar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annul创新ssøgsmålet antages til realitetsbehandling.

— Beslutningen annulleres i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale de omkostninger, som Castelnou Energia, SL har afholdt i denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort otte anbringender gældende:

- Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1), idet den formelle undersøgelsesprocedure ikke har været indledt forinden vedtagelsen af beslutningen, på trods af at der forelå alvorlig tvivl om dens forenelighed.
- Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 106, stk. 2, TEUF og artikel 107 TEUF, sammenholdt med artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 659/1999, eftersom Kommissionen gennemførte en ufuldstændig undersøgelse af foranstaltningen ved ikke at undersøge foreneligheden af den pågældende foranstaltning i sin helhed, som består af tre forskellige elementer (nemlig den økonomiske kompensation til elproducenterne, mekanismen om forrang til markedet og forpligtelsen til at købe indenlandsk kul).
- Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af begrundelsespligten, der er indeholdt i artikel 296 TEUF, eftersom Kommissionen ikke har forklaret de grunde, som har ledet Kommissionen til ikke at undersøge alle elementerne i foranstaltningen.
- Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af de generelle principper om retten til forsvar og om god forvaltningsskik, som bør lede den administrative procedure, eftersom Castelnou har set sig berøvet sin mulighed for at fremføre sine argumenter inden for rammerne af den formelle undersøgelsesprocedure, som Kommissionen burde have indledt.
- Det femte anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 106, stk. 2, TEUF, fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (EUT C 297 af 29.11.2005, s. 4) og af artikel 11, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF (EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37) i betragtning af, at (i) foranstaltningen ikke er berettiget ud fra en risiko for elektricitetsforsyningen, der — som det hævdes — afgør behovet for en ydelse af almen økonomisk interesse og (ii) selv om der var en risiko for elektricitetsforsyningen (hvilket ikke er tilfældet), er

foranstaltningen under alle omstændigheder uforholdsmæssig i forhold til målet om at sikre elektricitetsforsyningen og er derfor ulovlig.

- Det sjette anbringende vedrører Kommissionens magtfordrejning, for selv om der var objektive, relevante og samstemmende faktorer, som viser, at foranstaltningen ikke er rettet mod at sikre garantien for elektricitetsforsyningen, men derimod mod at støtte mineindustrien, har Kommissionen støttet sin beslutning om foranstaltningens forenelighed på et anbringende, som den vidste ikke var reelt, og derved vedtaget beslutningen af årsager, som er forskellige fra dem, der er blevet fremført.
- Det syvende anbringende vedrører beslutningens ulovlighed, eftersom dens vedtagelse medfører en tilsidesættelse fra Kommissionens side af bestemmelserne i TEUF, som sikrer varernes frie bevægelighed (artikel 28 og 34 TEUF) og den frie etableringsret (artikel 49 TEUF).
- Det ottende anbringende vedrører Kommissionens retlige fejl, idet godkendelsen af foranstaltningen krænger visse bestemmelser i Den Europæiske Unions afledte ret, dvs. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/89/EF af 18. januar 2006 om foranstaltninger til fremme af elforsyningssikkerhed og infrastrukturinvesteringer (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 22), og forordning (EF) nr. 1407/2002 af 23. juli 2002 om statsstøtte til kulindustrien (EFT L 205 af 2.8.2002, s. 1).

Rettens kendelse af 25. januar 2011 — Basell Polyolefine mod Kommissionen

(Sag T-399/07) ⁽¹⁾

(2011/C 80/60)

Processprog: tysk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 22.12.2007.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA